

Nevarnost s severa

Napredujoča radikalizacija sveta v internacionalni boljševizem na eni in v nacionalni boljševizem na drugi strani se začena izdejskovati tudi po podonavskem prostoru. Tu je nemški rasizem podrl na površino ob volitvah za češkoslovaški parlament z nepričakovano silo in je čisto naravno dal novega poguma in pogona tudi narodno-socialistični propagandi v Avstriji. Nevarnost tega združenega nemškega nacionalnega boljševizma v srednji Evropi je tem večja, ker se je spričo skorajšnjega sklicanja podonavske konference pojavila misel kompromisa, ki bi mogla hudo ogroziti nacionalne in kulturne interese podonavskih držav.

Kanceler Schuschnigg je v svojem zadnjem govoru, ki je po pravici našel pri vseh sosedi Avstrije nad vse simpatičen odmev, zelo podčrtal gospodarsko solidnost avstrijske republike. Če pomislimo, kako velika je gospodarska stiska v Evropi, ki jo ne odnehati, moramo priznati, da je gospodarski položaj Avstrije primeroma ugoden, oziroma da ni niti oddaleč tak, kakor ga hoče svetlu naslikati nacionalno-socialistična propaganda iz rajha. Da se je posrečilo v letu 1934 znatno znižati avstrijski trgovinski primanjkljaj, da so se hranilne vloge v petih mesecih zvišale za 136 milijonov šilingov in da šiling spada med najbolj stabilne valute v Evropi — to so nesporna dejstva.

Gotovo je, da je pametna gospodarska politika, kakor jo vodi Schuschnigg, najuspešnejše sredstvo, da se premaga notranji odpor, ki slejkoprej živi dalje in deluje proti smernicam sedanega avstrijskega režima. Čisto prav ima kanceler, če poudarja, da se njegova vlada opira na jedro avstrijskega domorodnega ljudstva, in popolnoma mu smemo verjeti, da se (vsaj zaenkrat) ne boji nobenih presenečenj. Tudi ne dvomimo o tem, da se v avstrijskem ljudstvu idejne podlage režima, ki ga je začel Dollfuss s svojo velikopotezno ustavno reformo v smislu papeževske okrožnice »Quadragesimo anno«, čedalje bolj utrjujejo. Vendar pa se nevarnost narodno-socialistične propagande iz rajha nikakor še ne sme podcenjevati. Prišleke zveze med Italijo in Avstrijo, ki jih je skušal Schuschnigg v svojem govoru na vso moč opravičevati, so najmočnejša propaganda za narodni socializem, in težko je verjetno, da bi bila kategorična izjava kancelerja, da Italija nikoli ni niti najmanj skušala vmešavati se v notranjepolitične razmere Avstrije, prepričala kakšnega avstrijskega opozicionalca, pa tudi prijatelji avstrijske vlade bodo temu le težko verjeli. Da se mora mala avstrijska republika v skrbi za svojo neodvisnost v prvi vrsti naslanjati na Italijo, to je pač usodna tragika, ki daje simpatizerjem Nemčije v Avstriji neuglasljivega goriva za njihovo protidržavno delovanje. Neprenehajoče aretacije avstrijskih intelektualcev, posebno iz vseučiliških in meščanskih krogov, dokazujejo, da nacizem v Avstriji podalno živi z nespremenjeno energijo dalje, dokler avstrijska neodvisnost ne bo zajamčena tako, da se ji ne bo treba opirati v prvi vrsti na Italijo.

Schuschnigg to slabo stran svojega režima seveda sam dobro čuti in najbolj ga boli, da je v svrhu zaščite varnosti in neodvisnosti Avstrije pred pogoltnjenjem države po nacističnem rajhu primoran nastopati proti tirolskim Nemcem in emigrantom iz južnega Tirola, ki silno izpodkopa južni sedanj režim pod geslom, da izdaja nemštvo v Italiji. Najidealnejša rešitev bi bila, če bi se dosegel bratski sporazum z Nemčijo, za katerim je že rajni Dollfuss odkrito srčno stremel in ki ga morebiti še bolj želi njegov naslednik. Toda politični stališči tako ene kakor druge strani se do danes bistveno nista spremenili. Res, da je kompetenten glas iz rajha izjavil, da Nemčija nima ne namena ne volje, da bi se vmešavala v notranje avstrijske razmere in da ne želi Avstrije ne anektirati ne na kakršenkoli drugi način sebi priključiti. Nemčija, ki zadnje čase išče poti k sodelovanju z ostalo Evropo, je šla celo tako daleč, da je izjavila, da je načeloma pripravljena pristopiti k paktu, ki bi onemogočil vsako vmešavanje v avstrijske zadeve, ki bi prišlo od katerekoli zunanje strani. Avstrijski kanceler je to izjavo seveda vzel z največjim zadovoljstvom na znanje, je pa seveda moral ugotoviti, da med Avstrijo in Nemčijo pa tudi med nekaterimi drugimi interesiranimi državami Podonavja še vedno ni soglasja v tem, kako je treba »vmešavanje« razumeti in tolmačiti. Nemčija slejkoprej vztraja na stališču, da je pripravljena sprostovati in, če treba, braniti državno neodvisnost avstrijske republike, ako bi jo ogrožala kakšna zunanja sila, nikakor pa ne dovoli, da bi kakšna velesila (recimo Italija ali CSR) prišla sedanjemu avstrijskemu režimu na pomoč pod pretezo, da mora ščititi neodvisnost Avstrije, ako bi v republiki prišli, četudi po revoluciji, s pomočjo narodne volje na krmilo avstrijski narodni socialisti ali pa kakšna druga stranka, ki bi Italiji ne bila všeč. Ker gotovo tudi nekatere druge države stojijo v tem oziru na enakem stališču, je to vprašanje težko in slejkoprej (poleg vprašanja uvedbe obvezne vojaške službe in Hababuržanov) ovira sklenitev podonavskega pakta. Kanceler Schuschnigg je sicer rekel, da tudi on ne misli, da bi vsaka notranja revolucija v Avstriji že sama po sebi morala izvirati iz zunanjih vplivov, toda v konkretnem slučaju je čisto jasno, da v Avstriji zaenkrat ni možna nobena druga revolucija nego nacistična in da bi velesile ali pa vsaj ta ali ona izmed njih smatrala tako revolucijo za rezultat propagande iz rajha.

Seveda je izjava Schuschnigga, da bo na vsak način in za vsako ceno in pod vsami pogoji branil svobodno in neodvisno Avstrijo in da jo le pod tem pogojem pripravljen

Nov japonski naskok na Kitaj

Za Mandžukuom - Mongukuo...

Pogled na japonsko prestolnico Tokio — Na levi japonski cesar

Šanghaj, 3. jun. TG. Znano je, da sta se kitajska in japonska vlada v začetku letošnjega leta pogajali, da bi se na željo in predlog Japonske začelo med obema državama politično sodelovanje v smislu solidarnosti mongolske rase napram Evropi in Ameriki. Od začetka je izgledalo, da se bodo odnosi med Kitajsko in Japonsko v resnici izboljšali in da se bo posrečilo skleniti alianco, ki bi bila naperjena proti vplivu vseh evropskih velesil ter Amerike. Izgleda, da to so bili tem boljše, ker se je Anglija v zadnjem času vrnila k svoji stari japonofilski politiki, Amerika pa se kljub svojim velikim brodomnim manevrom v Tihem oceanu skrbno ogiblje vsakemu sporu z Japonsko. Vodja Kitaja Cankajšek je prav tako interesiran na prijateljstvu z Japonsko, ki edina more preprečiti, da se sovjeti ne polastijo vzhodnega Kitaja, kjer ima že danes ruski generalni konzul v Urumčiju glavno besedo.

Razorožitev Pekinga in Tijencina

Toda v zadnjem momentu so nastopili še neznan in nepojasnjeni vzroki, ki so zopet poosttrili odnose med Kitajcem in Nankinom. Japonci trdijo, da se v severnem Kitaju, v ozemlju, ki leži med japonsko, oziroma mandžursko provinco Džehol in med Pekingom in Tijencinom in ki je bilo po tako zvani Tanku-pogodbi 3. maja 1935 med Kitajcem in Japonsko demilitarizirano, snujejo kitajske »proparske« čete, ki vzpirajo pohode v Džeholu in v ozemlje Mandžurije sploh. Pri tem se opaža staro dejstvo, da med zunanjo politiko Japonske in njeno armado obstoja neka napetost, tako, da zunanje ministrstvo skuša ovirati preradikalne načrte japonskega generalnega štaba. Poveljstvo japonske armade na azijski celine zahteva, da se morata Peking in Tijencin demilitarizirati, tako, da bi Kitaj na severu bil popolnoma oropan vsake možnosti samobrambe, ako bi se Japoncem zahotelo osvojiti tako zvano notranjo Mongolijo. Japonsko zunanje ministrstvo sicer to namero taji, ne more pa zanikati, da japonska vojaščina skuša v kitajskem Kalganu ustanoviti samostojno mongolsko vladno ali državo.

sprejeti spravno roko Nemčije, povzročila najugodnejše komentarje po vsej Evropi, prav posebno pa v Angliji in Franciji. V tem oziru govor avstrijskega kancelerja ne pušča nobenega dvoma o tem, da se politika njegovega režima vsekakor naslanja na zapadne velesile in da je Avstrija naravnost postala nekak zaveznik te politike. Seveda ni ta avstrijska politika narekovana samo iz patriotskih razlogov, ki kljub protipropagandi vedno bolj okrepljujejo posebno avstrijsko zavest, da je sicer Avstrijec Nemec, da pa ima v skupnem okviru nemštva svoje lastno kulturno narodno obeležje in da enota vsega nemškega naroda nikakor ne zahteva istosti narodne oziroma ljudske meje z državnimi mejami. Avstrijski kanceler je čisto dobro opozarjal na nemške Svicarje in je dal Berlinu razumeti, da njegova propaganda za priključitev avstrijskega nemškega ljudstva k rajhu s svojo pogrešeno nacionalno utemeljitvijo ogroža tudi integriteto in neodvisnost Svice. Skoro popolna naslonitev Avstrije na zapadno antanto izvira tudi iz praktičnih gospodarskih razlogov, ker se tako politika mali Avstriji najbolj izplača in ohranja njen relativno ugoden gospodarski položaj, kakršnega ne uživa niti večje države.

Kljub odločni in odkritosrčni izjavi kancelerja o svoji zunanje-politični smernici pa avstrijsko vprašanje nikakor ni razloščeno. Ker Nemčija vidi, kako veliko je Italiji na tem, da izvede svojo kolonialni načrt v vzhodni Afriki, ki se mu postavlja na pot Velika Britanija, zato je Rimu ponudila roko za kompromis. Nemčija obljublja Italiji, da je ne bo v hrsto napadla, zato pa zahteva, da Italija ostane nevtralna, ako bi v Avstriji narodni socialisti z lastnimi močmi strmoglavili Schuschnigov režim. Nedotakljivost meje med Italijo in severnimi nemškimi deželami bi se zajamčila... Da bi to ne bil nič drugega kot zakrčkan »Anschlus« in virtualno razširjenje rajha do naših meja, je jasno. Ali bo Italija šla na to, ne moremo vedeti. Tembolj moramo biti na straži mi in brez dvoma tudi CSR, ki bi bila po takem ogromnem okrepljenju nemškega plemenskega boljševizma v srednji Evropi ogrožena v vsaj svoji državni, narodni in demokratični bit.

tako zvani Mongukuo, kateri hoče postaviti na čelo mongolskega princa Teha. Na vsak način je japonski vojni minister Ajači skupaj s poveljnikom japonske armade v Mandžuriji, generalom Umecujem, sklenil, da se mora v severnem Kitaju utrditi važna sprememba. Ta sprememba ne more obstojati v ničemer drugem, kakor da bi japonske čete zasedle demilitarizirano kitajsko cono obnemem s Pekingom in z najvažnejšim kitajskim trgovskim pristaniščem na severu, Tijencinom.

Japonci skušajo te svoje namere opravičiti s

Politična senzacija v Varšavi

Konec preganjanja Ukrajincev?

Notranji minister sprejel odposlanstvo iz opozicije „Undo“

Varšava, 3. jun. SE. Semkaj je na povabilo notranjega ministra Koscialkowskega prispela večja delegacija ukrajinske opozicijske stranke »Undo«. Ukrajinski delegati so bili takoj sprejeti od notranjega ministrstva, kjer so ostali vse popoldne. Uradnega poročila o teh razgovorih ni bilo, toda dobro poučeni krogi zatrjujejo, da so se ukrajinski odposlanci z ministrom obširno razgovarjali o vseh težnjah ukrajinske narodne manjšine, česar do sedaj sploh nikdar niso mogli. Ukrajinski delegati niso dali javnosti nobene izjave, ampak so samo rekli, da so zadovoljni, ker so imeli priložnost, povedati ministru svoje težnje in ker so pri ministru našli mnogo razumevanja. Razgovori z Ukrajinci so sre-

žen začetek nove politike, ki naj bi imela za cilj, da pride do popolne sprave poljske države z ukrajinsko narodno manjšino, ki vendar šteje skoraj eno petino vsega poljskega prebivalstva. Značilno je, da je bil razgovor z Ukrajinci sploh prvi važnejši politični ukrep poljske vlade po smrti maršala Piłsudskega in so brez dvoma imeli namen pokazati, da bo poljska vlada sedaj nekoliko bolj prožna v svojih odnosih do sedem milijonov Ukrajincev, nadaje pa tudi zanikati vesti, ki so se širile, češ, da bo protiukrajinski režim po maršalovi smrti postal še bolj neznošen. Javnost je ta pameten korak vlade zelo pozdravila in ni dvoma, da bo odjeknil zelo simpatično tudi po vsem kulturnem svetu.

Strahote potresa v Belučišanu

30.000 trupel zažgali - 20.000 še pod razvalinami

Novi potresi - Vulkan bruhajo

Kalkuta, 3. junija. Ogenj v mestu Quetti so popolnoma pogasili. Oblasti se s pomočjo vojske trudijo, da izkopljejo izpod razbitin zasute ljudi. Nad mestom Quettom je proglašeno obsešno stanje, ker se je bati, da bodo razbojniki mesto napadli. V noči od sobote na nedeljo se je čutil nov potres. Ognjenik Charchivi, ki je oddaljen le šest kilometrov od Quette, je spet začel bruhati lavo in žveplene pare.

Po novjših podatkih znaša število žrtev pri strahovitem potresu v severno-zapadni Indiji in Belučišanu najmanj 50.000. Samo v Quetti obkrojuje 26.000 smrtnih žrtev. Število Evropejcev, ki so našli pri potresu smrt, cenijo zdaj na 250. Te žrtve so skoraj izključno samo Britanci.

Osrednja indijska vlada v Simli je izdala uradno poročilo, ki pravi, da so zaradi nevarnosti pred

okužitvijo odstranili vse prebivalce Quette in okolice, ki so se rešili pred katastrofo; dalje pravi te uradne poročilo, da je okoli te pokrajine postavljen vojaški kordon. Ta ukrep je posledica tega, ker so izgubili sleherni nado, da bi mogli pod razbitinami odkriti še katerega prebivalca živega.

Doslej so pokopali ali sežgali okoli 30.000 trupel, pod razvalinami jih je pa še najmanj 20.000.

Včeraj je prišlo do novih potresov, ki so povzročili veliko paniko med obupanim prebivalstvom prizadetih krajev. V nekem kraju so se zaradi teh potresov znatno premaknili tla. Novih žrtev pa ni bilo. Neke poldivja plemena iz okoliških gorskih krajev so se bila odpravila na ropanje v kraje, kjer jih je opustošil potres. Proti njim so poslali več bombnih letal, ki so naglo in z lahkoto pregnala roparje.

Znaki bližnje vojne v Abesiniji

Italija je izpraznila iz afriških kolonij vse civilno prebivalstvo

Rim, 3. jun. TG. Italijanska vlada je zaukazala, da je treba iz vseh italijanskih kolonij v Afriki nemudoma izprazniti prebivalstvo italijanske krvi. Prvi transporti italijanskih beguncev so že prišli v Port Said. Gre za ženske in otroke. V Eritreji in v Somaliji je že uveden čisto vojaški režim in civilno prebivalstvo je bilo evakuirano, oziroma še bo, ker hoče imeti vojaško poveljstvo popolnoma svobodne roke.

Rim, 3. jun. b. V Italiji vlada ogorčenje radi postopanja britanske diplomacije v zvezi z italijansko-ablesinjskim sporom. V ostro polemiko z londonskimi listi se spuščajo najuglednejše osebnosti fashiistične politike. Tako je general Roscati priobčil pismo, v katerem trdi, da je bil očividec nečloveškega postopanja britanskih častnikov proti afriškimi domaćinom, ki so jih omamljali in onesposabljali za odpor z narkotičnimi sredstvi in alkoholnimi pijačami, z namero, da bi tako okreplili britansko oblast.

Rim, 3. jun. c. »Havasov« dopisnik poroča v Parizu, da je danes prišlo do zelo težkega incidenta na meji med Abesinijo in Somalijo. Dopisnik sporoča, da je spor prav tako težke narave, kakor je bil oni v Oual Oualu, vendar pa še ne ve podrobnosti. Razpoloženje v Rimu je silno napeto.

Izjava abesinskega cesarja

Milan, 3. jun. b. »Corriere della Sera« prinaša izjavo abesinskega cesarja, ki jo je dal nekemu danskemu časnikarju. V njej demantira vesti, da bi se Abesinija že nahajala v vojnem stanju z Italijo. Na vprašanja tega časnikarja izjavlja:

»Neposredna pogajanja z Italijo niso uspela. Zato sem se obrnil na Zvezo narodov. Abesinija hoče kot članica Zveze narodov storiti vse, kar bo potrebno, da se italijansko-ablesinjski spor reši mirno. Če bo pa Abesinija napadena v teku pogajanj, se bo odločno branila. Obmejni incidenti in osredotočevanje italijanskih čet na abesinske meje so prisilili abesinsko vladno, da ukrene vse potrebno za obrambo svoje države. Mi zahtevamo izhod na morje. Toda to se da doseči z razgovori in pogajanj. Za sedaj zahtevamo, da Italija izprazni tisti del našega ozemlja, ki so ga njene čete zasedle. Če se bo izvedla mednarodna akcija za pomiritev Afrike, bo Abesinija sodelovala. Toda pri tem se svoji gospodarski neodvisnosti ne bo odrekla.«

Dunajska vremenska napoved: Se zapadno vreme s padavinami. Kmalu zboljšanje vremena z zapada. Nevarnost toče na Štajerskem.

Veličasten pogreb vrhpoljskih žrtev

Ljubljana, 3. junija.

Obe žrtvi svojega poklica in morilske roke zločinca, vrta orožnika Franceta Vrička in Franceta Stefančiča je danes na njuni zadnji poti spremljala velika množica ljubljanskega prebivalstva, okoličanov, domačinov iz Morav in drugih, ki so prihiteli, da zadnjič počaste spomin teh vrlih mož.

Že poprej, v soboto, nedeljo in danes je prihajalo veliko število občinstva kropit obe žrtvi, ki sta ležali na mrtvaškem odru v mrtvašnici splošne bolnišnice. Njuna prsa so krasili rdeči nagelji. Pogreb je bil ob štirih popoldne. Številno občinstvo je že pred uro pogreba napravilo gost spalir ob vseh cestah od mrtvašnice do pokopališča.

Cerkvene obrede so opravili bolniški kurat g. Penikvar z dvema duhovnikoma-lazaristoma od cerkve Srca Jezusovega. Po blagoslovitvi krst se je nato razvil mogočen sprevod. Pred sprevodom so trije orožniki nesli križ, nato je sledila vojaška godba, ki je ves čas igrala tubne koračnice, nato so korakale močne čete orožnikov s puškami na ramenih, ljubljanskih stražnikov, finančnih stražnikov in zastopstvo jetniških paznikov. Pred krsto je šlo okoli sto moravskih domačinov, ki so prišli na pogreb, med temi sta bila tudi moravski g. dekan Čegnar in g. župan Tome. Tudi iz občine Rakke, odkoder je bil doma pokojni Stefančič, je prišlo mnogo udeležencev. Pred krstama obeh sta dva stražnika nesla na blazincah odlikovanja; eno Stefančičovo in dvoje Vričkovi. Ob mrtvaških vozeh je šla častna straža orožnikov. V sprevodu pred krstama so nesli orožniki, stražniki in poli-

cijski agentje 9 vencev, ki so jih poklonili tovariši pokojnikov, orožniški polk, orožniški častniki, orožniška šola, orožniška četa, policijski stražniki in agentje, dalje so moravski domačini nesli dva krasna venca.

Za krstama je šla najprej Vričkova hčerka, nato pa obe plakajoči vdovi, spremljani od sorodnikov. Med številnimi sorodniki je bil tudi g. Jože Jagodine, ravnatelj škofijske pisarne, ki je v sorodstvu s pokojnim Stefančičem. Častno so bila dalje zastopana razna oblastva. V sprevodu so šli med drugim: podban dr. Pirkmajer, banski svetnik dr. Meneinger, orožniški poveljnik polkovnik Tartaglia, orožniški kapetan Perič, ki je poveljnik ljubljanske čete, kamniški okrajni glavar Kosi, policijski ravnatelj Kerševan s policijskim poveljnikom Grilom in drugimi policijskimi častniki, dalje več častnikov, sodišče so zastopali sodni svetniki Kralj, Jerman, Avsee in Kovač, državno pravdnstvo pa namestnik državnega tožila Goslar. V sprevodu je šlo dalje mnogo občinstva, zlasti je bilo zastopano uradništvo policije.

V cerkvi sv. Križa na pokoplišču so uniformirani stražniki zapeli za pokojnima ginljivo žalostinko, nad grobom pa so pevec z Brda pri Lukovici prav tako zapeli žalostinko. V imenu orožništva se je poslovil od obeh pokojnih vrlih orožnikov njun poveljnik kapetan Perič, v imenu Moravčanov pa se je s pretresljivimi besedami poslovil od njiju dekan Čegnar. Častna četa orožnikov je oddala salvo. Z žalostjo v duši je vsa velika množica poslavljala s pokopališča. Naj sveti večna luč obema žrtvama svojega poklica!

Lepa zmaga slovenskih šahistov

Ljubljana, 3. jun.

Nedvomno je bila velika šahovska tekma, ki se je vršila večeraj med najmočnejšimi igralci dravske in savske banovine, ena najbolj zanimivih prireditelj zadnjih let. Tudi tokrat si je slovenski šah izvojeval lepo zmago in tako znova dokazal, da upravičeno zavzema najodličnejše mesto v naši državi. Toda dobro vemo, da zmaga ni vse, da je tekmovalna napetost le eno lice šahovske sfinje. Namen takih prireditev je vse bolj varen s prosvetnega in propagandnega pogleda.

Vendar pa je spet kaj človeško, da z napetimi živci drvim o kakim prireditvam, da bistro opazujemo vsako stopnjo boja, da si znova in znova ogledujemo borbe, čeprav jih lahko vsak dan na cesti vidimo, da ne prezremo nobene kretnje, nobene poteze. No, tudi ta sportni moment je v šahu izredno napet in zanimiv. Tu se sklanja štirideset šahistov nad šahovnicami, nepremično zro na polja, linije, slabe točke, nervozni vstajajo in gledajo po drugih deskah, kako se njih tovariši otepajo svojih sovražnikov.

Ze okrog štirih popoldne je moral kloniti debelušni in dobrohotni Kraljevič iz savskega moštva. Podrja ga je Mariborčan Mešiček. Mešičku se je nekam mudilo. Vprašal sem ga, kako pa kam. »Moram se na teniš turnir, tam me čaka še en boj.« In res je srečni fant še tam odnesel kot nagrado lepo budilko. Kmalu so Savci izenačili. Spet smo jih prehiteli, spet so bili za nami. To je bil baldrijan in brom za živce vnetih kibicev! Nekateri partije so bile težke, zelo težke. Tam je vstal tudi Jože Sorli, da bi se malo oddahnil.

Imel je za nasprotnika čokatega in zagorelega nacionalnega mojstra dr. Kalabarja. Bil je v zapleteni poziciji. V meranski varianti je kot beli sestavljal kompliciran napad, žrtvoval in v 24. potezi prisilil svojega močnega tekmeča k predaji. Nenadoma je poskočil rezultat na 7½:4½ v prid Dravcev. Kibici in gledalci so nervozno tekali sem in tja. Mojstra Pirc in Vuković sta se prijateljsko pobotala. Tam je še sedel Furlani. Imel je za nasprotnika nevarnega Agapijeva iz Sušaka. Furlani je kot črna izbral škandinavsko otvoritev (torej so tudi šahovski početniki, ki jim indijski obrambe ne teknejo, prišli na svoj račun). Njegova partija je bil lep primer tempo-igre: dovolil je nasprotniku, da mu je dolgo rokado razbil, a sam je hitro razvil svoje moči in zasedel centralni liniji. Nato je spravljal kralja na drugo varnejšo stran in insceniral koncentričen napad, ki mu je v 32. potezi prinesel zmago. Težko se je boril naš stari veteran g. ravnatelj Poljanec. Pa nič čudnega! Saj se je moral po dolgem premoru kar nekaj naenkrat spoprijeti z dr. Drezgo, nekdanjim pariškim prvkom. Milan Vidmar ml. je lepo odpravil nevarnega inž. Tekavčiča. Zmaga se je bolj in bolj nagibala na našo stran.

Preinfalk in Čibic sta zmagala v trdi končnici. Tudi prof. Stupanj je dal Rožiču čuti krepko šahovsko pest. Longer se je po dolgem oklevanju tudi odločil, da nasprotnika podre. Kukovec iz Maribora se je iz težke igre rešil v remis. Partiji Sikošek-Dumić in dr. Židovec-Ostanec sta bili ocenjeni za remis. Se pri precej nabiti šahovnici je remiziral naš veseli in ognjevit Peterman. Gr-

Razstava sodobne cerkvene umetnosti ob evh. kongresu

Ze davno je bila ta razstava napovedana. Objavljen je bil poziv umetnikom in lastnikom novjših umetnin od l. 1900. dalje. Ljubljanski škofijski list je župnim uradom naložil, naj škofijske (ordinariatu) sporoče, kaj so cerkve pridobile od l. 1900. novih umetnin. Iz teh poročil, zlasti pa iz zasebne vrednoti odbornikov »Odeka za umetnostne prireditelje« *o moremo napraviti dovolj jasno sliko o tej razstavi.*

Kaj bo razstavljeno?

Najvažnejši za obiskovalce bodo predmeti, ki se rabijo pri službi božji: pri maši, delitvi zakramentov, blagoslovih, procesijah, nastopih raznih verskih družb. Tu bo precej kelihov, ciborijev, monštranc — od najpreprostejših do bogatih, zelo dragocenih. Obiskovalci: duhovniki, pa tudi drugi verniki bodo videli, da se s preprostimi pripomočki, s skrajno preprostim oblikovanjem in s majhnim denarjem dajo doseči nepričakovano lepi predmeti. Za marsikoga, ki takih novjših reči še ni imel prilike videti, bo razstava naravnost razodetje.

Veliko bo število novjših cerkvenih oblik (paramentov), med njimi celi ornati: znameniti Jegličev, dehtivi jezuitski, skrivnostni selški; lepo število novjših mašnih plaščev, navadne in starejše slovenske gotške oblike; na videz čisto navadni nekateri, pa vendar z velikim umetniškim okusom zamišljeni; precej — večina jih bo bogato vezanih, ki bodo kazali izredno veliko umetniško iznajdljivost in čudno spretno iglo in tenki čut naših vezilj, da so umetnikovo zamisel tako natančno, brez ostanka — smemo reči — znale prenesti v vezeno. Da slevitove (dalmatik) in večerničnih plaščev

(pluvialov) ne bomo pogrešali, je tudi že poskrbljeno.

Pri cerkvenih oblačilih bo tudi precej oltarnih prtov (antependijev) in blagoslovnih ogrinjal (velov). Vsak svoja posebna vrsta; če bosta pa dva enaka, bosta samo zato razstavljena, da se bo videlo, kako se more ista risba izdelati na čisto različni način ali v različnem blagu. Novih, globokih zamisli, učinkovitih oblik veliko.

Da bo veliko zastav in zastavic, ne bo nič čudnega. Saj nam jih je sodobna umetnost rodila toliko in v tako različnih oblikah; od zastav, kakor jih je cerkev pojmovala dolga stoletja do novejšega časa — od teh, ki pomenijo plapolajoče, z vezanjem, slikami okrašeno blago, do kiparskih znamenj, znakov (signum), ko včasih le še kak trak spominja na dosedanje obliko. Pa tudi zastave, ki so za snov, za podlago ohranile blago (evilo), so se tako preoblikovale, da tvorijo čisto novo umetniško vrsto. Pravzaprav novo vrsto vsakatera zase (prim. Konstantinov labarum). To je pestrega življenja v teh praporih za Marijine družbe, fantovske, dekliške, za žene, v praporčkih za Marijine vrste!

Vse te najrazličnejše zastave ne bodo brez osredja: razvrščale se bodo ob bogatih nebesih (baldahinih), da bo tudi ta vrsta zastopana.

Razstavljenih bo več za razvoj naše cerkvene umetnosti pomembnih slikarskih in kiparskih del. Nekaj čisto majhnih, pa tudi velikih, takih, ki dosegajo prekonaravno veličino. — Vseh smeri, tako da bo ljubitelj, katerekoli smeri našel umetnine, ki mu bodo posebno ugajale. Velika večina bo takih, da bo na njih z užitkom počivalo oko izobraženega, s tenkim čutom obdarjenega umetnostnega poznavalca (esteta). pa jih z enakim, morebiti še bolj ne-

...iz krepkega borovega debela pridobivamo nesnago razkrajajoči terpentini, ki daje spojen s čistilno močjo ALBUS-mila idealno pralno sredstvo

ALBUS-terpentinovo-milo

z ALBUS-terpentinovim milom oprano perilo je zajet solnčni žarek. Vaše perilo se blesti v snežni belini in diši čudovito.

ALBUS-terpentinovo milo

je idealno pralno sredstvo.

Razstava grozot in človekoljubja

Ljubljana, 3. junija.

Vsakoletni ljubljanski velesejem ima v sebi kot glavno in bistveno potezo veliko mero optimizma ter je ves poln zdravega upanja v življenje. Toda že pred nekaj leti so se tudi na velesejmu pojavile nekatere značilnosti sodobnega časa, da ima življenje v sebi tudi mnogo skrajne resnobe. Saj vsi trepetamo pred grozotami bodoče vojne in svetovno, kakor tudi domače časopise, je polno opisov grozečih plinskih napadov. Že pred leti se je pojavil na velesejmu vzorec zavetišča proti plinskim napadom. Na letošnjem velesejmu pa se zresni vsak obiskovalec, ko na gasilski razstavi, ki zavzema velik del razstavišča, zagleda pokončen človeški lik, od pete do temena oblečen v nepropustno zaščitno obleko proti plinom, na glavi z odurno masko, noge obute v gumijaste čevlje. To je torej vzorec, kako bosta bodoči vojak in bodoči miren prebivalec izgledala med vojno, takrat ko se bo počutil »srečnega«, ako bo sploh imel tako masko in tako obleko, ki pa tudi ni popolnoma zanesljiva proti vsem plinom. Nedvomno je na vsej gasilski razstavi ta oddelek, ki označuje potrebo zavarovanja proti plinskim napadom, najbolj zanimiv. S slikami in nazorno vidimo, kako strašne posledice imajo učinki strupenih plinov, kakor iperita, fozgena, levizita in drugih. Toda to so plini, ki so jih poznali že med svetovno vojno! Kdo ve, kakšne posledice bodo imeli šele plini, ki jih je vojna kemija sestavila v novejšem času. Ko gledalec opazuje slike in like ljudi, konj, psov, volov

zinič se je prenelil in moral kloniti. Tudi Savli je imel nesrečen dan. Prav tako naš mladi Šiška. Gabrovšek tudi ni hotel brez točke domov. Last but not least moramo omeniti Cirila Vidmarja. Do zadnjega trenutka je vodil priprave za match in nazadnje še sam igral. Kljub nerazpoloženju je še dosegel remis. Tudi Marek ni zmoget več kot remisa. Ob 8.20 je bil razglašen rezultat: — 12½ : 7½.

Lepa je bila ta zmaga.

L. K.

in druge živine, dalje strahotne poškodbe posameznih delov človeških ali živalskih teles, more šele doumeti, da je imel v retorti dotičnega kemika, ki je prvi pričel sestavljati strupene vojne pline, prste zli duh in sovražnik človeštva sam.

Tolažljivo pa vpliva na obiskovalca, ki si pretrese na zgornj opisanem oddelku živce, pogled na druge dele gasilske razstave. Marljiva slovenska gasilska društva so zbrala mnogo gradiva, da so omogočila to veliko razstavo. Ali ne predstavlja kočka slovenske civilizacijske zgodovine častiljiva brizgalna na parni pogon, ki je stara nad pol stoletja in ki so jo ljubljanski gasilci med drugim uporabljali tudi pri velikem požaru gledališča na Kongresnem trgu. Gasilsko orodje, obleke in potrebščine so pokazane v svojem zgodovinskem razvoju. Vsa ta razstava živo dopoveduje, da smo Slovenci stari narod ne samo po svoji kulturi, marveč tudi po svoji civilizaciji in humanitarnem delu. Zanimivi so predmeti, ki kažejo moderne tehnične pridobitve, kakor n. pr. obleko iz azbesta, moderni zabojček za najnujnejša zdravila, ki jih reševalci potrebujejo. Ta zabojček je razstavila ljubljanska poklicna reševalna postaja. Občudovanja je vredno veliko delo, ki so ga razstavila slovenska prostovoljna gasilska društva in pa ljubljanski poklicni gasilci. To delo z diagrami, nazornimi statističnimi podatki, s slikami, zemljevidi in vsem drugim prepričujejo obiskovalca o važni nalogi našega gasilstva in njega visokem razvoju. Statistika požarov raste, nasprotno pada statistika reševalnih voženj! Ta dva pojva sta tudi svojevrstni posledici krize. Zanimiva je zbirka povelj, nika poklicnih gasilcev g. Engelberta Gostiše, ki kaže, v kako številnih življenjskih možnostih je mogoča človeška smrt ali poškodbe zaradi kratkega stika električnega toka. Te slike obiskovalcu dopovedujejo, da ni nikoli dovolj opreznosti, kadar imaš v bližini napeljavo električnega toka.

Sedanja gasilska razstava dela slovenskemu gasilstvu vso čast. Občinstvo pa opominja, ga svari pred grozotami in ga tudi vzpodbuja k človekoljubnim čustvom.

Saj so ta umetnostna pravila sama posebi v bistvu gotovo pravilna — vendar pa praktično upoštevajo in morejo upoštevati umetnine, ki že so. — Če pa zaveje preko umetnostnih poljan nov duh, če nova umetnostna pomlad ustvari novo cvetje z novimi oblikami in novim dehtenjem, ki je le malo ali nič podobno jenskememu cvetju, kakršnega je bilo oko vajeno, se marsikateremu opazovalcu vsa pravila zamajajo, zlasti, če meni: umetnost se je javljala v takih in takih oblikah, rodila najslajnejše sadove — nove oblike so torej nepotrebne, kvarne. Čemu iskati, kar so pred nami že dovršeno povedali? — Seveda pa pri tem pozabi, da je vsaka doba povedala le droben deleč, da je od možnih oblik zajela samo nekaj malega: kar je bilo nazorom in čustvovanju tiste dobe najprimernejše — da boljše povem — nazori in čustvovanje vsake dobe so nujno rodili nove svoje oblike.

Saj se ne primeri tako poredko, da je prva umetnikova zamisel, njegov osnutek, trisa, model, skica) bolj mikaven ko dovršeni izdelek, prav lahko tudi lepši, silnejši, globlji. Prvotni ogenj, v katerem je bila umetnina za početja, se lahko ohladi, prvotni izraz se med delom pač lahko razjasni, poglobi, pa tudi zamagli.

Prav pogosto srečujemo po naših cerkvah stare umetnine tiste vrste, o katerih je slavni dr. Dvořak, ko omenja našo Muljavo, zapisal, da so »pač nekoliko robato podčezsko delo, pa v preprosti vaških cerkvah učinkujejo bogato in umetniško.«

Poizvedovanja

Najdena je bila aktovka s perilom pri »Odeonu« *Dobri se v baraki Koščak pri Zmajakov mostu. Kanarček, rumen, je našel v Hlreki ulici 22. Najditelja prosim, naj ga prinese proti nagradi.*

Ljubljanske vesti

© Zgražanje na eni nogi imenuje »Slovenec« to, da je »Slovenec« nemoralne predstave v kinu Matici žigosal kot pohujšljive, zlasti, ko je šlo za znani pornografski film »Zivele žene«, ki ga je prav »Slovenski narod« nekaj dni prej priporočal v reklamne svrhe svojemu občinstvu. »Narod« namreč pravi, da salezijanski kino na Kodeljevem vprizarja prav iste filme, kakor Matica, da pa ni bilo še nikdar slišati in se ne bo čulo, da bi se »Slovenec« ob njega spodtaknil. Skratka, »Slovenec« je prišast dvojne morale. — Toda naj bo »Slovenskemu Narodu« in vseh javnosti enkrat za vselej povedano: zgražanja na eni nogi »Slovenec« ne pozna. Ako bi salezijanci na Kodeljevem v resnici predvajali pornografske in pohujšljive filme, so vredni enake obsodbe poštene javnosti, kakor Matici kino in še celo večje, ker krščanski ljudje in zlasti pošteni starši, ki otroke puščajo v njihov kino, po pravici pričakujejo, da so vse predstave moralno neoporečne. Toda kakor čujemo, trditve »Naroda« niso povsem točne. Res je, da imata obe podjetji isti filmski abonement, da pa domača filmska cenzura pri salezijancih ne pripušta manj vrednih filmov v celoti, ampak kočljivo mesta že prej izloči. Pomanjkanje npravnostno neoporečnega filma pa čutimo vedno bolj.

Dr. Božidar Lavrič

se je vrnil in redno ordinira

© Isid žrebanja na razstavi Mihe Maleša. V nedeljo, 2. junija po zaključku retrospektivne razstave akademikega slikarja Mihe Maleša so bile izžrebane v navzočnosti gg. Joža Vombargarja, prof. Franceta Capudra in Frana Tomčina naslednje številke: 184, 291, 372, 423, 513 in 867. Lastniki kuponov s temi številkami imajo pravico do originalnih grafičnih listov, ki jih dobe med uradnimi urami v Narodni galeriji v Ljubljani.

© Sprejemni izpiti za 1. razred na III. državni realni gimnaziji v Ljubljani (Vegova ul. 4) dne 25. in 26. junija. S 5 Din kolkovane prošnje bo ravnateljstvo sprejemalo v svoji pisarni dne 22. in 24. junija. Prošnji je treba priložiti rojstni in krstni list ter šolski izkaz. V I. gimnazijski razred se bodo vpisovali učenci, ki so se rodili leta 1922., 1923., 1924. in 1925. in katerih starši stanujejo v srezih: Ljubljana-mesto, Ljubljana-okolica, Litija, Kamnik in Logatec.

SALON BAZANELLA

GAJEVA ULICA 6

Najmlajši atelje v Ljubljani

vključno naznanja apoštovanemu občinstvu, da nastopa danes zvečer (torek) ob 8.30 s svojo kompletno garderobo 14 modelov ter Vas najljubše vabi.

© Velika razstava Leica slik je odprta v dvorani OUZD na Miklošičevi cesti od danes do dne 6. junija v času od 9 do 20. Leica predavanje s 150 posnetki iz Portugalske, Španije, Maroka, Korzike itd. bo drevo ob 20.30 v dvorani Delavske zbornice na Miklošičevi cesti. Vstop prost.

© Združenje urarjev, zlatarjev, optikov itd. v Ljubljani opozarja cenjeno občinstvo, da bodo imeli njeni člani-trgovci z urami, zlatino, srebrnino itd. odprte trgovine o binkoštnih praznikih samo v nedeljo dopoldne; v nedeljo popoldne in v ponedeljek bodo te trgovine ves dan zaprte.

© Javne kuhinje v Ljubljani. Prehrana ljubljanskega prebivalstva je eno tistih področij, na katerem se je zadnja leta precej izpremenilo. Še pred dobrimi 8 leti nismo imeli v Ljubljani druge večje menze kakor Ljudsko kuhinjo, poleg nekaterih akademskih menz, ki so skrbele za prebrano revnih študentov. V tistih časih je bilo ime menza kar skoraj neobhodno zvezano s pojmom slaba hrana. Vsi oni, ki niso jedli doma, so

iskali postrežbo po raznih restavracijah. Polagoma pa je tudi Ljubljana začela slediti drugim večjim mestom, kar se tiče javnih menz. Začele so se ustanavljati javne kuhinje z namenom, dati predvsem poceni in kolikor mogoče dobro in tečno hrano. Spočetka so nudile le eno vrsto obedov za enotno ceno, potem pa se je pod vplivom konkurence in zgledov po drugih mestih začela organizacija menz spreminjati. Ljudski kuhinji je sledila uradniška menza, nato javna kuhinja v Delavski zbornici, ki je uvedla tri razrede prehrane in delno izbiro jedi. Zatem se je ustanovila železniška menza, nato menza »Zedome«, ki je mesto sistema celotnih obedov uvedla sistem posameznih jedi; predlanskim se je ustanovila menza v Delavskem domu, lansko leto pa je začela obratovati na Aleksandrovi cesti moderna menza »Nova kuhinja«, ki je porabila izkušnje prejšnjih menz in uvedla sistem prehrane po izbiri z jedilnega lista v treh razredih ter predstavlja danes najmoderneje urejeno menzo v Ljubljani. Abonentske cene v navedenih menzah za dva obeda dnevno se gibljejo med 5 do 14 Din. Po podatkih, ki jih imamo na razpolago, se hrani v naštetih menzah dnevno do 5000 Ljubljancev.

© K tragični smrti Janeza Pavšiča smo prejeli poročilo, da Pavšič ni bil udarjen po glavi, marveč je močno padel po stopnicah in si pri tem gotovo pretresel možgane. Udaril se je tako hudo, da mu je iz nosa, ust in ušes tekla kri in ga je moral reševalni avto prepeljati v bolnišnico ob pol 4 zjutraj. Še isto jutro je g. Slamič naročil v bolnišnici, naj ga ne puščajo samega iz bolnišnice, ker bo poslal svoj avto ponj. Kljub temu so ga pa v sredo pustili iz bolnišnice samega in tako sploh ni prišel domov, temveč je šel naravnost v smrt.

© Ljubljanski ponesrečenci. V nedeljo se je v Ljubljani pripetila cela vrsta nesreč. Ze v soboto ponoči je padel na Celovški cesti 73 letni upokojeni železničar Ivan Margon tako nesrečno, da si je prebil lobanjo v zatilju. Reševalni avto ga je prepeljal v bolnišnico, kjer pa so ga le obvezali in ker rana ni nevarna, kmalu odpustili v domačo oskrbo. — Pri lahkoatletskih tekmah na igrišču Primorja sta se v nedeljo ponesrečila 18 letni dijak Milan Sušteršič, ki si je zlomil desno roko, in pa 18 letni Svetozar Grigič iz Maribora, ki si je zlomil desno nogo. — Na Cankarjevem nabrežju je nekdo napadel v nedeljo zvečer 29 letnega opankarja Pavla Karokaša, ki je bil ranjen na glavi in je moral v bolnišnico.

© Dobro in poceni se oblečete pri Preškerju, Sv. Petra cesta 14.

© Najlepša toaleta ni dosti elegantna brez steznika in nedrčka od I. Salaj, Aleksandrova 21.

© Papiga se je zatekla na uršulinski vrt. Dobi se na porti.

Ptuj

Smrtnonevarno se je ponesrečil 65 letni železniški upokojenec in posestnik Jakob Ratec na Bregu. Z nove stavbe je padel tako nesrečno, da je obelzel nezavesten. Njegovo stanje je obupno.

Pomladki Jadranske straže na državni meščanski šoli v Ptuj priredi 23. junija v Mladiki akademijo, na kateri bo razvil tudi prapor. Dne 28. junija pa pojde 50 članov tega pomladka na sedemdnevno letovanje v Bakar v dom Oblastnega odbora Jadranske straže v Mariboru. Ker so člani večinoma revnega stanu, se naproša občinstvo, da to akcijo podpre.

Smrtna kosa. V mariborski bolnišnici je umrla Agata Šmidt, zasebnica, stara 55 let. Prepeljali so jo v Ptuj in jo pokopali na domačem pokopališču. Naj v miru počiva!

Požar. V četrti okoli 16 je izbruhnil požar v gospodarskem poslopu posestnika Jakoba Spraha v Lancovivasi. Ogenj se je razširil tudi na stanovanjsko poslopje in je zgorelo vse do tal. Zgorelo je tudi pohištvo in vsa obleka. Škoda je krita le deloma z zavarovalnino.

Danes, v torek, 4. junija ob pol 9. uri zvečer v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani predavanje g. A. F. Baumanna

Leica

z Leico po Sredozemskem morju

z Leico po slikoviti Bosni

180 dia-
pozitivov

Do vstevši 6. junija v dvorani Okrožnega urada na Miklošičevi c.

razstava povečav

Leica posnetkov. 100 slik z vsega sveta, povečanih do 1:50 m
Vstopnine ni! Pridite!

Mariborske vesti

□ Marijine družbe, pozor! Okrog Maribora, menda še dalje po Spodnjem Stajerskem, hodi ženska, velike postave, stara približno 40 let, in išče podpore pri Marijinih družbah. Pravi, da je sicer posestnica pri Sv. Petru pri Mariboru, da ji je po pogorel dom in da zato prosi podpore, toda samo pri Marijinih družbah. Koliko pa je vredna njena beseda, kaže sledeče dejstvo. Prišla je v večjo župnijo. Ze pri prvih hišah je skrbno popraševala, kako se piše prednica in kje je doma. Res je šla na njen dom in zahtevala od nje, da ji naj da v imenu družbe večjo podporo. Pravila je, da je bila pri gosp. župniku in da ji je gosp. župnik naročil, naj le gre k prednici; sam nima časa, mudi se mu nekam. Prednica je verjela sladkim besedam in ji dala večjo vsoto. Vse pa je bilo laž. V župnišču sploh ni bila, z gospodom župnikom sploh ni govorila, vse si je lažniva izmislila, da pride do denarja. Dala je prednici celo potrdilo o prejemu podpore in rekla, da ji je tako naročil gospod župnik. Zato pozor pred sleparjo!

□ Maratonci na deželi. Zelo hvalevredno nalogo so si postavili Maratonci, ko so začeli razširjati s svojimi nastopi smisel za sport tudi na deželi. V nedeljo so napravili zelo lepo popoldne s svojim nastopom v Sv. Lovrencu na Poh. Hoteli so se pripeljati tja z velikim avtobusom, vendar pa so prometne razmere do Sv. Lovrenca tako nesrečne in slabe, da so morali zadnji del pota od Drave pa do trga prehoditi peš. Šentlovenčani so napolnili veliko dvorano kmetske posojilnice, neumorni in požrtvovalni g. Petrun pa je skrbel, da je med odmor, ki so bili razmerna dolgi, ne po krivdi Maratoncev, skrbel z domačo godbo za razvedrilo. Nastop, tako v boks, kakor tudi v rokoborbi še prav posebej, je pokazal, da so Maratonci na višku in da se morejo meriti z vsemi klubi. Za lep program so Šentlovenčani Maratoncem prav hvaležni, klubu pa moremo samo čestitati k uspehu in želimo še več takih nastopov.

□ V Selinici ob Dravi je nastal iz dosedaj še neugotovljenih vzrokov požar pri posestnici Mariji Jarc. Zgorelo je gospodarsko poslopje in mnogo kmetijskega orodja. Nastala škoda se ceni na 40 tisoč dinarjev.

□ Birmanska darila, lepa in poceni kupite pri R. Bizjak, urar, Gosposka 16.

□ Nepotrebne rokoborbe. Ze lansko leto se vzbujale rokoborbe takozvanih profesionalcev v verandni dvorani Uniona v Mariboru veliko zanimanja. To zanimanje je bilo bolj negativne vrednosti. Za letos se nam spet ponujajo in napovedujejo take rokoborbe, katerih druga mesta ne prenešajo in to zato, ker so rokoborbe v tem smislu brez udeležbe. Zdi se nam, da je tudi v Mariboru ta prireditev, ki naj bi se začela 8. t. m., brez vsake potrebe.

□ Precej denarja so prinesli državni blagajni dohodki pri mariborski glavni carinarnici v preteklem mesecu. Za uvoz je prejela carinarnica Din 5.025.833,40 in za izvoz Din 11.375,75. Skupaj torej Din 5.037.209,15.

□ Azilni sklad PTL je v maju dosegel vsoto 173.697 Din. Izven mesečne nabiralne akcije je prejel sklad od neznane darovalke notno »Slovenec« podružnice Din 100, iz neke stave Din 100, od dr. Danila Komavlija, odvetnika v

Mariboru Din 100. Vsem darovalcem iskrena hvala!

□ Poravnajte zapadle obroke! Za abonente in lastnike blokov so se gledališke predstave zaključile. Gledališka uprava naproša vse one, ki so s plačevanjem mesečnih obrokov v zaostanku, da jih čimprej poravnajo, ker mora blagajna urediti svoj sezonski obračun.

□ Pregled konj in obenem nakup konj za tovrstne vožnje se vrši dnevno med uradnimi urami v artiljerijski vojašnici v Stritarjevi ulici. Konji morajo biti stari od 4 do 7 let.

□ Birmanske ure in zlatino na obroke da urar Ignac Jan v Gradu.

□ Konji so se splašili včeraj dopoldne na Tržaški cesti. Ravno v tem času je šel po cesti 58 letni Blaž Sirnik iz Spod. Radvanja. Konji so drveli z vozom po cesti, da se jim Sirnik ni več mogel ogniti. Prišel je pod voz, ki je šel preko njega tako, da je zadobil ponesrečenca težke nožne poškodbe in so ga morali prepeljati v bolnišnico.

□ To sta pivea! Oblasti strogo preganjajo krošnje na vinom, ki ponujajo svojo pijačo v mestu zasebnikom. Vino jim zaplenijo ter izročijo mestni oskrbnišnici za stare reveže. V petek je stražnik zalotil dva taka krošnarja, ki sta imela vsak 10 litersko pletenko v nahrbtniku ter ju predvedel mestnemu obrtnemu referentu dr. Senkoviču, da ju kaznuje z zaplenbo vina. Ko sta skesana grešnika čakala v predsobi referenta na zaslišanje, ju je popadla jeza, da bi drugi pili njuno vino, pa sta začela piti sama. Pila sta in pila, da se jima je začelo megeliti pred očmi in sta se končno opila do nezvesti. V pletenkah je pa ostalo za mestno občoče samo še malo vina.

□ Tat — draguljar. Kakor smo že popočali, je bil izvršen v petek v dopoldanskih urah vlom v privatno hišo v Vetrinjski ulici. Pri tem vlom je padel v roke policiji 42 letni Hajredin Serdanović iz Banjaluke. Pri njem so našli razven oropanih predmetov še polno drugih dragocenosti in sicer: zlat ženski prstan, niklasto in srebrno moško uro, medaljonček. Od njega je zvedela tudi policija, da je precej dragocenosti, ki jih je gotovo tudi drugje pokradel, že preje prodal. En dan pred vlomom v Mariboru je bil Serdanović v Ljubljani in je mogel, da so nekatere ukradene dragocenosti iz Ljubljane.

□ Mednarodnega grešnika so imeli včeraj pred malim senatom. Zagovarjal se je 39 letni Edmund Lorber iz Krčevine zaradi vzloma v stanovanje profesorja Kovača. Mož ima za seboj burno pustolovsko življenje, ki ga je vodilo po vseh evropskih državah in po Afriki. Nazadnje se je povrnil v Maribor, kjer je kmalu dobil stike s sebi enakimi. V družbi dveh mladoletnikov je zasnoval več vlovov. Najprej je nameravala tolpa opliniti stanovanje puškarske Strnada, pa je to preprečil srečen slučaj. Potem so vzele na piko prof. Kovača ter mu odnesli iz stanovanja dragocenosti v vrednosti 12.480 Din. Vlomilce so zasledili, ker so skušali zamenjati ukradene zlatnike. Sodišče je obsodilo Lorberja na 1 leto in 3 mesece robije ter na 3 leta izgube častnih pravic.

»BRAN-I-BOR« SE BRIGA ZA BRATE V SUZNOŠTNI PRISTOJAJTE!

Pri zaprtju, motnjah v prebavi

vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec

naravne FRANZ JOSEF grenčice.

Registrirano od Min. soc. pol. in nar. zdr. S. br. 15.485 od 25. V. 1935.

Kulturni obzornik

Med revijami

MLADIKA št. 5

Junjska »Mladika« je po večini svojih pripevkov posvečena evharističnemu kongresu. Na evharistični praznik in molitev opozarjajo pesmi Vinka Žitnika, Prošnja pesem, Ljubljana ob kongresu, Gospodova tožba, Nočna pesem, Večerna hostija, lepo pripovedovanje Bogdana Kozaka o »Zdravilu za smrt in življenje«, kjer govori o znanem slovenskem vojnem kuratu in njegovemu učencu Kvašu ter svetih popotnicah sredi razdeljene Gorice, kar ima še poseben pomen ob dvajsetletnici italijanske vojne napovedi. Dr. Stelč priobčuje zanimiv in tehten članek o sodobni evharistični umetnosti, t. j. o razvoju vseh arhitektonskih in likovnih umetnostnih prvinah, ki so spremljale čiščenje sv. Evharistije po katoliških cerkvah. Po kratkem historičnem uvodu preide na delo umetnostnih škol našega Plečnika in Vurnika ter označuje njuno delo na področju cerkvene arhitekture ter evharističnega pribora; ciborijev, monstrance, kadilnice, plujalov itd. Članek ponazarja večje številne podobe. — Dr. Grafenauer je zbral v članku »R. Telo in narodna pesem« iz Strekljevih narodnih pesmi tiste, ki najznatnejše opevajo evharistijo, globoko ljudsko razumevanje Telesa in Krvi Gospodove pod podobno kruha in vina. Te prelepe legendarne pesmi, ki so tako tesno povezane z vsem kmečkim življenjem, pa polne poezije, so zdaj zbrane v tem članku, o katerem je prav, da je izšel v reviji. L. Puš piše o Tomčevem oratoriju, ki ga bo Pevska zveza izvajala na Stadionu ob priliki kongresa ter obenem razloži še razmišljanje L. Grafenauerjeve o Rešnjem Telesu in družini. — Z religioznim razpoloženjem v zvezi so še »Naše romanje«, črtica Mirka Lovka, Timmermansova legenda Ukradena Mati Božja ter prevod srbske narodne pesmi Svetniki dele svet (Smolej). Ostalo gradivo predstavljajo Morden-

dorferjeve Narodne pravljice, Habbertonova novela Helenina otroka; pesmi L. Staneka, I. Čampa, J. Udoviča, G. Strniše ter značilna »Slika« A. Galetove. — Dalje razpravi: V. Steske: 150-letnica treh ljubljanskih cerkva, in Koštilova: Genialen ali genijalen? — in dalje stalne rubrike: nove knjige, kjer je poročilo tudi o Vodnikovih knjigah; kuharica, zabava in šale itd. — Na platnicah pa je ostro in po pravici zavržen flešičen napad na jezik v Mohorjevih večernicah, na kar smo v »Slovenec« že posebej opozorili.

STRAZA V VIHARJU, št. 19.

Ob 85-letnici nadškofa Jegliča ponatiskuje »Straža v viharju«, štirinajstletnik katoliških akademikov, nadškofovo pismo, s katerim visoki jubilar hvali njihovo začetno pot in jim želi, naj ostanejo zvesti započetni borbi. Takoj zatem prinaša pismo sedanjega škofa — namenjeno vsem akademikom — kot posebno vabilo na evharistični kongres. Takoj pod obe pismi pa je debelo podčrtano »stražarsko« vodilo: »Boj kapitalizmu in komunizmu, ki jima je gospodarstvo namen in smoter življenja. Zato oznanjamo krščansko naravno, organsko pojmovanje življenja, družbe in gospodarstva.« V tem smislu napoveduje »Straža« ofenzivo »proti samemu sebi in svoji bojazljivosti ter proti brezvernemu svetu«. Tako hoče na »ruševinah liberalizma« dosledno in samozavestno graditi novo življenje. Profesor Veber piše o »gospodarstvu in življenju«. Stražarji sami pa razmotirajo o stanovskih ideji in samopopravnem načelu, o delovanju kominterne, kjer ugotavljajo, da se je »kulturni boljševizem« že košato razbohotil tudi po slovenskih listih, knjigah in revijah, kar spada v obširni kompleks široko zasnovane komunistične propagande tudi med slovenskim narodom; o kmeti ki vzgoji ter o evgeniki, kjer zavzemajo načelno stališče proti sterilizaciji in abortusu, kar je aktualno spričo vedno večjih prizadevanj evropskih držav za čim bolj zdravo »raso«. O teh vprašanjih hoče zavzeti zadnja številka Straže načelno stališče v majhnih člankih, anonimnih, pa samo-

zavestnih in odločnih, ki so samo poudarjena načela in ne morda razprave. Ta udarnost je označena »Straže«. — Še bolj se pa kaže v Obzorniku, kjer se ozirajo Stražarji na razne borbe v slovenski javnosti (debata z »Lib. Zvonom« itd.), predvsem pa na razmere na naši univerzi, kjer vodijo odločen boj zlasti proti vsakršnim marsističnim težnjam.

SODOBNOST, št. 5.

Sodobnost ni nikakršna katoliška revija, od časa do časa se čuti iz nje celo več ali manj prikrita ost zoper vsakršno religiozno metafiziko, toda biti hoče neodvisna slovenska revija, ki se sicer socialno nagiba kolikor toliko k marksizmu, vendar pa se je prav v tej številki izrazila proti — levičarstvu. Stoji pa vsekoli na trdnem slovenskem kulturnem programu, ki ga skuša poudariti prav ta številka. Iz nje ponatiskujemo takoj uredne besede, s katerimi se S. Leben zavzema za znanega slovenskega profesorja, in to v načelnem članku, naperjenem proti »mladoliberalnim intelektualcem, ki jim je še danes politični vodja dr. Kramer«. Tam piše: »Domisli sem se slovenskega profesorja, ki zdaj že tretje leto po sili domuje izven ožje domovine. Izvrsten učitelj je bil, eden izmed redkih, ki je pravilno razumeval svoj učiteljski poklic, človek, ki je skoraj ves čas, svojo telesno in svojo duševno silo dal mladini; in mladina ga je s svojim zdravim čutom cenila kot enega svojih najboljših učiteljev: če se danes srečam s katerim izmed njegovih učencev, vidim, da ga nobeden ne more pozabiti kot učitelja, ki mu je mnogo, če ne največ dal v njegovih gimnazijskih letih. Kaj je zagrešil ta iskreni in navdušeni voditelj mladine, da je moral iz Slovenije takrat, ko je uradnikom v Sloveniji ravnal usodo edinole in izključno dr. Kramer? Mar ni vse žive dni prepričeval mladino o »vodilni vlogi duha in ideje?« Gotovo je je. Zagrešil pa je le to, da je tudi s svojim osebnim življenjem dal zgled značajnosti, ker je tudi v dejanju ravnal po svojem prepričanju, ga je takratni mladoliberalni krog odsiral iz Slovenije. Mar ni takratno ravnanje dr. Kra-

merjeve politične skupine bilo udarec v obraz najprimitivnejši morali po naših srednjih šolah? Mar ni ta skupina dala mladini nad vse pohujšljivega zgleda, kako duha in ideje uklanjati. Te besede, ki se očitno nanašajo na našega Mostarca, so izrečene kot odgovor na Zalokarjev članek »O duhu in ideji« v reviji »Misel in delo«. — Nadalje našteva krog okoli Sodobnosti »nekaj poglobitih kulturnih teženj slovenskega naroda, kjer našteva potrebo po Akademiji znanosti in umetnosti, izpolnitvi univerze, graditvi univ. knjižnice, kot najnujnejše; za bodočnost pa moramo gledati, da dobimo: umetnostno akademijo, dramatično šolo, popolno gimnazijo v Premurju, obnovitev društvenega življenja, delavske in kmetijske visoke šole, dostojni razstavni paviljon, veliko ljudsko knjižnico, avtonomnost pri učnih knjigah, obrtni in etnografski muzej, ureditev stipendij itd. ter zahteva, da se vsi predmeti po šolah poučujejo v materinščini ter s slovenskimi učnimi knjigami. — To so na vsak način kulturne potrebe, ki jim mi prav tako čutimo in prav tako poudarjamo, ter smo v tem oziru pač na eni fronti s Sodobnostjo. Vprašanje je seveda — materialno in politično. Ko bi ostale stare samouprave, bi bilo že marsikaj tega našega programa realiziranega. — Med nadaljnimi doneski omenjam Tumovo kritiko liberalizma, F. Kozaka začetek vojnega romana Oholci; Zgečev sociološko študijo Halož, Miška Kranjca povest Južni vetrovi, o kateri še ne moremo reči sodbje, ker je namenjena za ves letnik. Poudariti pa moramo Legišovo oceno Slodnjakovega Pregleda slov. književnosti, ki se strinja v glavnim ugotovitvah z dom in svetovno in še ni zaključena, ter zlasti dobro in pravilno ter v celoti sprejemljivo oceno Klopčičevih Preprostih pesmi, ki jo je napisal Filip Kalan. — Dr. Glonar ocenjuje nove prevode, J. Vilfan karakterizira Tivolsko resolucijo iz l. 1909. Številko zaključuje Vidmarjev odgovor na njegovo oceno v Času in dela za oceno kriv. ves uredniški odbor Časa. Mi pa smo mnenja, da je to oseba zadeva obeh pisateljev. — td.

Francosko odlikovanje v Kamniku

Prof. Klavdija Gabrijelčič-Zvokelj

Ze dalj časa se je šepetalo v Kamniku, da obišče naše mesto francoski konzul v Ljubljani, g. Gabriel Remerand. Pretekli teden se je res pripeljal v spremstvu g. prof. Jakliča. Francoski krožek ga je sprejel v svojih prostorih v Kamniškem domu. G. konzul je pozdravil člane in si ogledal prostore. Zanimal se je zlasti za francosko knjižnico, za katero je obljubil svojo podporo.

Za tem je odšel pogledat znameniti kamniški muzej, last vet. nadzornika v pok. g. Sadnikarja. G. Sadnikar in njegova gospa sta z vso njima lastno uslužnostjo nad eno uro razkazovala starine, za katere se je g. konzul zelo zanimal.

Zvečer je francoski krožek priredil intimni večer za člane in po njih vpeljane goste. Uvodoma je pozdravila zbrane goste predsednica krožka, ga. prof. Gabrijelčič-Zvokelj. Za njo je stopil na okusno prirejen oder g. konzul, ki je dejal med drugim, da je ga. profesorica kot naša preseljena v Kamnik, ki tako sliči francoskemu Grenoblu, kjer je študirala in se navzela toliko ljubezni do francoskega jezika in naroda. In to ljubezen sedaj goji še nadalje. Omenjal je njeno delo in poštrevnost na polju francosko-jugoslovanskega prijateljstva in zbljevanja. Nato ji je podelil visoko odlikovanje: »Palme Académiques«. Vsi navzoči so stoji zapeli francosko in jugoslovansko himno. Zvokljive Janež in Vremšakov Samo, ki je prinesel krasen šopek rdečih nageljnov, sta pa zapela: »Au clair de la lune...«. Ogromen aplavz je nagradil oba. Recitacija: »La France est belle« je vse zbrane prav močno razgibal, vsaj je bila jezikovno brezhibno podana, kot bi jo recitiral rojen Francoz. Program slavnostne predstave je bil zelo pester. Na sporedu so bile tudi muzikalne točke, ki so jih izvajali ga. Fini Kendova, gg. Vremšak in Rus. Tudi igrice »Faites comme je dis« je močno gajala. G. konzul je bil vidno glinjen, ko je čul tako daleč od svoje domovine igro v materinem jeziku. Moramo reči, da je bila to ena najboljših prire-

ditov, ki jih je Kamnik sploh kdaj aranžiral. Vodi je predstavlo vladni svetnik, g. dr. Fran Vidic. Zanimivo je nadalje tudi to, da ni bila prireditelj za inteligenco, temveč tudi za priproste: vsaj sta sodelovali tudi dve družini izseljencev: Isakrova in Poljanskova. Najbrže, da se v ljubljanskem gledališču ni bilo nikdar toliko pristnosti, kot je bilo na tej predstavi — predmeti in oprava — vse izbrano in pristno. Po končanem sporedu je bila čajanka, pri kateri se je g. konzul zahvalil za tako izvrstno in prisrčno prireditelj ter želel krožku najlepši razvoj. Čajanko je vodila gospa Finkova.

»Francoski krožek v Kamniku« je bil ustanovljen 6. junija 1933, delovati pa je začel že v januarju 1933.

V novembru 1932 je prišel v Kamnik lektor francoskega jezika g. prof. Jean Lacroix. Ob tej priliki je imel propagandno predavanje. Udeležba je bila izredno velika in že pri tem predavanju je bilo sklenjeno, da se osnuje v Kamniku »Krožek prijateljev Francije«. Sedaj ima krožek 50 članov. Člani se redno zbirajo dvakrat tedensko v krožkovih prostorih v »Kamniškem domu«. Do sedaj so bili tečaji za konverzacijo in za začetnike. Lansko leto v počitnicah je krožek organiziral kurz za gimnazijce, ki je izredno lepo uspel. Ta kurz se bo letos nadaljeval.

V prihodnjih mesecih namerava krožek pridobiti šolsko in predšolsko mladino in ji nuditi možnost učenja se francoskega jezika pod takimi pogoji, da bo najrevnejši otrok lahko posejal pouk. Poudarjamo pa, da krožek ne uporablja šolskega sistema ter je ta pouk celota zase. Dosedanji uspehi pri nekaterih otrokih so pokazali, da je ta način učenja francoskega jezika mnogo lažji in uspešnejši. Vsaj imamo v Kamniku nekaj otrok, ki še ne hodijo v šolo, pa že znajo francosko.

»Francoski krožek v Kamniku« je solidna zgradba in disciplinirana organizacija, ki si kot taka pridobiva vedno več veljave. Veliko podporo pa je krožku nudil g. dekan Rihar, ki je dal na razpolago prostore v cerkveni hiši odnosno pozneje v »Kamniškem domu« ter dal s tem krožku podlago za uspešno delo. Želimo odobru in krožku najlepšega razvoja in uspehov. Kamniški mladini pa svetujemo, da se oklene krožka, vsaj je resničen rek: »Kolikor jezikov znaš, toliko moč veš«. — Predsednik g. prof. Klavdija Gabrijelčič-Zvokelj iskreno čestitamo vsi Kamničani kakor tudi »Slovenec«!

Inž. Josip Močnik, rudarski glavar v Ljubljani

Za rudarskega glavarja v Ljubljani je imenovan g. inž. Močnik Josip, idrijski rojak, kateri kraj nam je dal že celo vrsto odličnih rud. strokovnjakov. Izhajajoč iz stare rudarske rodbine, je po dovršitvi gimn. študij v Ljubljani študiral rudarstvo v Pribramu na Češkem, kar je bilo v tedanjih časih že zadosten povod, da po diplomiranju za rud. inženjerja ni dobil drž. rud. službe. Pred vojno je odšel službovat v Bosno k rud. oblasti v Sarajevu, kasneje na rudnik Zenica. Po osvoboditvi se je vrnil v svojo ožjo domovino in služboval 4 in pol leta pri Okrožnem rudarskem uradu v Celju, dokler ni prišel v oktobru l. 1933 kot direktor rudnika v Velenju, kjer je razvil v odlični meri svojo iniciativnost, podjetnost in delavnost v procvit drž. podjetja, delal z uspehom na moderni reorganizaciji in mehanizaciji rudnika, ki je vodila k znatnemu znižanju proizvodnih stroškov in olajšanju prodaje premoga, kar je bilo tem važnejše, ker se je že v tistih letih pojavila stagnacija v konjunkturi na premogovnih tržiščih. V plodovito dobo njegovega ureditvenstva v Velenju spada tudi gradnja velike kalorične centrale, ki je za rudnik naravnost vitalnega pomena. Pokazal je tudi globok socialni čut z zidavo delavskih stanovanj, s čimer so se zdravstvene prilike med delavstvom znatno zboljšale. Po dogradnji centrale se je z vso vne- mo lotil in tudi rešil vprašanje uvedbe raznih strojev v jami za lažje pridobivanje premoga in s tem v zvezi zmanjšanje produkcijskih stroškov, vse v cilju čim boljše prosperitete rudnika. Mnogo osebnega truda je zahtevalo že takrat tudi pridobivanje novih konsumentov za velenjski premog, ker so zaradi poostrene krize mnogi obrati ustavili delo in naročila premoga. Koncem leta 1929 je bil premeščen k rudarskemu glavarstvu v Ljubljani, leta 1931 pa je prevzel vodstvo rudarskega glavarstva v Zagrebu, kjer je s svojim odličnim strokovnim znanjem in z vzgledno poštrevnostjo deloval v korist razvoja rudarske stroke in saniranja težkih gospodarsko-ekonomskih prilik rudnikov.

Novoimenovanega rud. glavarja g. inž. Močnika dišijo poleg strokovnega znanja, pridobljenega na številnih odgovornih službenih mestih, tudi globoko pojmovan socialni čut in osebnostne vrline narodne zavednosti in srčne dobrote, zato mu želimo na odgovornem mestu v obrambi pravice najbednejšega rud. sloja in v delu za procvit našega rudarstva popolnega uspeha s stari rudarskim geslom »Srečno!«

Cesta Slovenjgradec-Kotlje-Guštanj

Belgrad, 3. junija. Vsled dolgotrajnih prizadevanj ljudi, ki so zainteresirani na razvoju turizma in na odkritju letoviških krašot Mežiške doline, ki so vsled nezadostnih prometnih sredstev dostopne le z velikimi izgubami časa, so merodajni krogi pristali na gradbo široke ceste, ki se bi odrgala ob banovinske ceste v Slovenjgradu in šla naravnost skozi Kotlje v Guštanj, kjer bi se zopet združila z banovinsko cesto, ki gre iz Dravograda do državne meje. Mežiška dolina bi s tem dobila še svoj drugi direktni dostop iz nekdanje Stajerske, ker gradijo tudi cesto iz Šoštana čez Senti Vid v Črno. Prebivalstvo te obsejne doline bo imelo od teh novih, toliko potrebnih poti velike koristi.

— Izjava. V reviji »Kronika slovenskih mest«, letnik II., št. 1, je v oglasnem delu pod mojim imenom pridjal pristavek: Tvrda je bila odlikovana na svetovni razstavi v Londonu leta 1933 z diplomom, zlato kolajno in grand prix. Izjavljam, da se je dostavil ta dostavek v omenjeni oglaš pomotoma, ker je moja tvrda bila ustanovljena šele marca 1935. — Franc Brčić

Koledar

Torek, 4. junija: Frančišek Kar.; Kvirin, škof, mučenec.

Osebnosti

— Poroki. V soboto sta se poročila g. Rudolf Leskovic, rotacijski strojnik jugoslovanske tiskarne, in gdnca Slava Sibic, v nedeljo pa g. Rudolf Samec, stavec jugoslovanske tiskarne, in gdnca Zofka Bučar. Mladim novoporočencem želimo mnogo sreče in blagoslova!

— Poročilo se je v nedeljo v Kranju g. dr. Leo Pompe, sodnik v Laškem, z gdn. Dorico Savnik, hčerko veletrgovca in industrijalca Ivana Savnika. Obilo sreče!

Ostale vesti

— Konvikt za srednješolke pri uršulinkah v Ljubljani. Uršulinke v Ljubljani imajo konvikta za srednješolke. Sprejemajo gojenke, ki posejajo uršulinsko realno gimnazijo in meštansko šolo. Učenke, ki hočejo vstopiti v I. gimnazijski razred, morajo do 22. junija ravateljstvu dostaviti s 5 Din kolkovano prošnjo za sprejemni izpit, kateri naj priloži šolski izkaz in krstni list. Po določbi srednješolskega zakona se smejo sprejeti v I. gimnazijski razred le učenke od 10. do 13. leta. Vpisovanje je 21. in 22. junija. Sprejemni izpit se bo vršil 24. in 25. junija, ako šolske oblasti ne odrede drugače. V konviktu se sprejemajo tudi deklice, ki posejajo državne gimnazije in druge srednješolske zavode. Oskrbnina znaša 500 Din na mesec. Starši, ki hočejo izročiti svoje hčerke konviktu, naj se osebno ali pismeno obrnejo na predstojništvo uršulinskega samostana, kjer bodo dobili prospekt in točnejše informacije.

— Na Sv. Joštu nad Kranjem bo na binkoštni ponedeljek shod mož in fantov kranjske dekanije. V nedeljo, 9. junija zvečer ob 8 pete litanije, potem procesija in blagoslov evharističnega križa. V ponedeljek, 10. junija služba božja ob 6 in 10 in sicer ob 10 na prostem. Vmes več tihih vs. maš. Na razpolago bo več spovednikov, da bo mogoče prejeti sv. zakramente.

— Poštna blagajna v Ljubljani nam javlja, da se bodo pokojnine državnim nameščencem izplačevale v sredo.

— Požar po strelji. Pretekli dne je bil v okolici Slovenske Bistrice hud naliv s točo in strelo. Toča je napravila veliko škodo po polju in po vinogradih ter vrtovih. Strela je udarila v hišo posestnice Ane Vrhovšek na Cigencih. Poslopje je bilo nenkrat v ognju, tako da je bila vsaka pomoč nemogoča. Gasilci so bili sicer hitro na kraju požara, vendar so mogli požar samo omejiti, da se niso vnela še sosednja poslopja. Škoda znaša okoli 30.000 Din.

— Proti zaprtju, motnjah v prebavi vzemite jutraj na prazen želodec kozarec naravne Franz Josef grenčice. Odobr. od Min. soc. pol. in nar. zdravje S. br. 15.485 od 25. V. 1935.

— Surov napad na motokiklista. V nedeljo zvečer se je peljal z motornim kolesom skozi Dravljice domov na Trato elektromehanik Franc Arhar, zaposlen v remizi. V Dravljah so ga napadli trije fantje, ki so neusmiljeno udrihali z debelimi koli po njem, dokler ni nezavesten obledel. Napadaleci so po napadu zbežali, drugi ljudje pa so Arharja prenešli v bližnjo gostilno, odkoder so poklicali ljubljanske reševalce, ki so Arharja prepeljali v bolnišnico. Arhar se je medtem že zavedel in povedal, kdo so napadaleci, ki jih je orožništvo tudi že izsledilo.

— Smrt zaradi kola. Poročali smo, da so v petek na Gmajni pri Krki fantje napadli 27 letnega posestnika sina Franca Tomažina ter ga tako pretepli, da je obležal nezavesten. Tomažin je bil prepeljan v ljubljansko bolnišnico, kjer so mu nudili zdravniško pomoč, toda vse ni nič zalaglo ter je včeraj okoli polnoči v bolnišnici umrl. Napadaleci so znani ter pridejo zaradi uboja pred sodišče.

— Smrtna nesreča zaradi šmarne. Na Bledu je odšel v soboto 14 letni tesarjev sin Stanko Habjan na bližnji hrib Kupljenik nabirat šmarne. Pri trganju cvetja je padel z visoke skale in obležal nezavesten s hudimi poškodbami.

Nesrečo so videli drugi ljudje, ki so dečka pobrali ter ga prinesli na Bled. Tam mu je nudil prvo pomoč zdravnik dr. de Gleria, nakar je bil deček prepeljan v ljubljansko bolnišnico. Toda dečkove poškodbe so bile smrtne in je v nedeljo zvečer res umrl.

— Cenjene čitatelje opozarjamo na današnjo prilogo »Schichtova pralna metoda«.

— Nova izdaja Večne molitve pred Jezusom v Zakramentu ljubezni (po Walsertu) je pravkar izšla v desetem tiskanju in se dobi v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Cena z rdečo obrezo 44 Din. Vsem častilcem presv. Rešnjega Telesa — dnevnim in nočnim — knjižico toplo priporočamo.

— Zgradba cerkve v Zgornji Rečici. V žanek v nedeljski številki se je pri številki čekovne položnice Hranilnice in posojilnice v Laškem vrnila pomota. Prava številka čekovne položnice je 11.738, na kar opozarjamo vse one, ki bi hoteli kaj prispevati za prepotrebno novo cerkev.

— Najden utopljeneec. Včeraj dopoldne so našli na levem bregu Savinje v Tremerjih pri Laškem utopljeneega štusa Jožefa, roj. v St. Vidu pri Planini. Nesrečen je bil zaposlen pri regulaciji Savinje in je ob prehodu čez zaslini most dne 24. maja t. l. padel v vodo. Savinja ga je šele včeraj naplavila. Truplo so prepeljali v mrtvašnico pokopališča v Laško, kjer bo tudi pokopano.

— Nesreča. Alojzij Košir, sin žagarja v Slov. Konjicah, je na sprehodu padel tako nesrečno, da si je zlomil desno nogo.

— Banovinska kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu priredi v sredo dne 5. julija od 8 do 12 in od 14 do 18 enodnevni vrtnarski tečaj o gojitvi zelenjave, lončnih in lepotičnih rastlin.

Celje

— Duhovniki braslovške, celjske in novocerkovske dekanije bodo imeli v mesecu juniju redno mesečno rekolekcijo v četrtek, dne 13. junija.

— Jadranski dnevi v Celju. Skromna, a zato tem bolj prirsna je bila letos proslava Jadranske straže v Celju. Ze med tednom so nekatere trgovine aranžirale izložbe po geslu »Naše morje«, v izložbenem oknu trgovine Stermecki je bil pa ves mesec razstavljen model nove ladje, ki ima ime po pokojnem kralju. Proslava sama se je pričela v soboto zvečer v mestnem gledališču z akademijo Jadranske straže. Spored je bil skrbno izbran in je nudil občinstvu več kakor je pričakovalo. Program so izpopolnili mladinski orkester Glasbene Matice pod vodstvom ravnatelja g. Karla Saneina, mladinski zbor, okrog 200 grl. Pomladka JS mestne dečke in dekliske šole pod vodstvom g. C. Preglja, Dalmatinski bajkaš, ritmična študija, spremljal solopetec baritonista g. prof. M. Močana, izvajale so te vaje višješolke drž. realne gimnazije, točko je nastudiral gdn. prof. Mervoševa, nastopil je moški zbor »Svobode«, ki je pod vodstvom g. Cirila Preglja zapel nekaj pesmi. Večer je zaključilo 4. dejanje I. Vodopivčeve drame »Ekvinočija«, ki ga je nastudiral ansambl Dramatičnega društva. Akademijo je obiskalo mnogo Celjanov in je bilo mestno gledališče popolnoma zasedeno. V nedeljo dopoldne je bila otvorjena v sejni dvorani Mestne hranilnice razstava slik z našega Jadrana, ki jo je priredil akad. slikar g. Balaković. Obhod po mestu z godbo in veselaške tekme na Savinji je zaradi narasle vode odpadlo. Popoldne je bila pa na Dečkovem trgu javna tombola, katere se je udeležilo toliko občinstva, da je zmanjkalo kart, kar se že dolgo ni primerilo.

— Zgled vrle pevke. Ko je po celjskih cerkvah donela ob zaključku majniške pobožnosti tista ljubka pesem, ki jo pojo romarji na čast Zaprtaški Mariji »Z bogom, dan's Marija pravie, ni pač nihče mislil, da prepeva to pesem na koru cerkve sv. Danijela že dvajseto leto vrla pevka gdn. Rozika Bervarjeva. Edini znan obraz po dvajsetih letih med številnimi in vzornimi pevci farnege kora. In kdor je poznal razmere cerkvenih zborov zlasti ob šmarničnih pobožnostih v Celju, ko je tekmoval zbor stolnega organista Karla Bervarja z nemškimi cerkvenimi zborom v nemški cerkvi, ta bo priznal, da so bile Bervarjeve hčerke steber in opora vsemu takratnemu zboru, zakaj oče Bervar je z vso svojo silo in avtoriteto uveljavljal slovensko cerkveno petje v cerkvi sv. Danijela. Naj bodo pevki Roziki izrečene prisrčne čestitke z željo, da bi ostala tako zvesta cerkveni pesmi, kakor ji je njen oče spoštovani g. oče kljub njegovim sedmim življenjskim križem.

— Zapisnega vojaških novincev. V nedeljo dopoldne je bila na dvorišču vojašnice Kralja Petra I. zapisnega voj. novincev 39. pp. Nove vojake so zaprisegli pravoslavni, katoliški in muslimanski duhovniki, po zapisnici pa je imel leg. nagovor na nove vojake poveljnik 39. pp. g. polkovnik Golubovič. Popoldne je bila prosta zabava, pri kateri je, kakor pri dopoldanski svečanosti, igrala vojaška godba.

— Vpisovanje na drž. deški meštanski šoli v Celju bo dne 27. junija od 8 do 12. Sprejemajo se učenci, ki so brez kake slabe ocene dovršili 4. šolsko leto in ne bodo do 1. septembra prekorajili 14. leta. Kdor želi vstopiti v meštansko šolo, naj se vpiše ta dan. Predložiti naj izkaze o šolskem napredku. Redno vpisovanje bo pa v jeseni, dne 2. in 3. septembra. Takrat se mora ponovno vsa kdo vpisati, oddati krstni list, plačati šolnino itd.

Slovenjgradec

Dobro uspeła predavanja. Na Vnebohod se je v župnijski dvorani v Starem trgu vršilo predavanje »Evharistični kongresi nekdanj in sedaj«. Predaval je s pomočjo krasnih skioptičnih slik g. Smersu Rudolf iz Ljubljane. Predavanje je bilo zelo dobro obiskano, ter je bil predavatelj z obiskom, poslušalci pa s predavanjem zelo zadovoljni. Takih predavanj si želimo slikati in videti še večkrat. — Isti dan dopoldne je bilo tudi filmsko predavanje o jetiki v kinodvorani pri Gollu. Tudi to predavanje je bilo prav dobro obiskano. Predaval je šef internega oddelka tukajšnje bolnišnice g. dr. Radšel.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

priporoča cerkvenim zborom za praznik presvete Rešnjega Telesa in osmino sledeče skladbe: Poganik I.: Slava presv. Srcu. 10 pesmi za mešani zbor, part 20, gl. 6 Din; Premr St.: V Zakramentu vse sladkosti. Za mešani zbor, 20 Din; Premr St.: 13 obhajalnih pesmi za mešani zbor, 15 Din; Premr St.: Jezus naj živi! 42 evharističnih pesmi iz Cerkevne Glasbenika za mešani zbor, deloma z orgami. Part 60 Din, gl. 10 Din; Sattner p. H. & E. Hochreiter: Himne pri procesiji na praznik presv. Rešnjega Telesa, za mešani zbor, 20 Din; Sattner p. H.: Slavospevi presv. Srcu za mešani zbor. Part 25 Din, gl. 5 Din; Sattner p. H.: Ognjišče ljubezni. 8 pesmi na čast presv. Srcu Jezusovemu, za mešani zbor. Part 30 Din, gl. 4 Din; Vodopivec V.: 20 evharističnih pesmi za moški zbor (obhajline in blagoslovne), 28 Din; Vodopivec V.: Lauda Sion. Pesmi v čast sv. Duhu. Srcu Jezusovemu in presv. Rešnjemu Telesu. 15 Din.

Negujte usta in zobe z Odolovo zobno pasto in ohranili boste zdrave zobe, tudi v visoki starosti!

velika tuba Din. 13.—
mala . . . 8.—

NARODNO GLEDALIŠČE V LJUBLJANI

DRAMA — Začetek ob 20

Torek, 4. junija: Opera produkcija gojencev državnega konservatorija.
Sreda, 5. junija: Zlato tele. Red Sreda.

OPERA — Začetek ob 20

Torek, 4. junija: Zaprto.
Sreda, 5. junija: Zemruda. Red A.

Uprava Narodnega gledališča sporoča: Glede predstave »Beneškega trgovca« za red četrtke, ki bi se bila morala vršiti v petek, dne 31. maja t. l., izjavlja podpisana uprava službeno: Eno uro pred začetkom predstave je javil službojoči režiser direktorju drame, da interpretke glavne ženske vloge ni v gledališču in najbrž tudi v Ljubljani ne. Ravnatelj Drame je takoj odločil, naj se za isti abonma igra komejio »Zlato tele« in odredil tri člane tehničnega zbora (kolesarje), da nujno obveste o tem vse članice in člane, ki so v tej igri zaposleni, a jih ni bilo v gledališču. Tudi telefon vsu uro med 7 in 8 ni počival. Ko se je ob 8.10 izkazalo, da dveh dam, ki imata v komejdi največjo vlogo, ni mogoče najti, in je abonma Četrtke vse ostale igre, ki so na repertoarju, že imel, je direktor Drame v imenu uprave Narodnega gledališča, izdal odlok, da se predstava odpove, kar je bilo občinstvu javljeno. Uprava je storila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi bila predstava omogočila in obžaluje, da so se morali abonstvi reda Četrtke zaman potruditi v gledališče. — V Ljubljani, dne 3. junija 1935. — Uprava Narodnega gledališča.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Torek, 4. junija: Trafika. V korist Zdrženja gledaliških igralcev. Bloki ne veljajo.

CELJSKO GLEDALIŠČE

Torek, 4. junija ob 20: Tajfun, drama. Proslava 25 letne ga gledališkega delovanja g. Milana Skrbinske. — Abonma.

Naznanila

Maturanti II. državne realne gimnazije v Ljubljani letnik 1935 (Poljana, razrednik prof. Schweiger!) Oh desetletnici mature se bomo sestali 28. ali 29. junija v Ljubljani. Prosim, prijavite se z eventualnimi predlogi na naslov: Dr. Mermolja Mirko, Zavod za splošno trgovino, Belgrad, Rataški dom.

Ljubljana

1 Občni zbor Ljubljanskega šahovskega kluba, ki je bil nedavno preložen, bo neprekinjeno danes ob 20 v restavraciji »Zvezda«. Odbor vabi k številni udeležbi.

1 Niše naj ne zamudi današnje javne produkcije operne šole državnega konservatorija. Začetek točno ob 20 v dramskem gledališču. Gleda. globoko znane ob 20 Din navzdol.

1 Druga produkcija šole Glasbene Matice bo v četrtek, 6. junija ob 18.15 v Filharmonični dvorani. Poleg večjega števila gojencev klavirskega in violinskega oddelka nastopi tokrat mladinski orkester šole Glasbene Matice pod vodstvom prof. Karla Jeraja. Izvajal bo več skladb za godalni orkester, med njimi tudi pet plesnih motivov iz napevov Lufkiških Srbov, ki jih je priredil za godalni orkester prof. Jeraj sam. Obisk produkcije prav toplo priporočamo!

Zdrženje jugoslovanskih agronomov, sekcija Ljubljana, bo imelo svoj redni občni zbor 8. junija ob 16 v prostorih Kmetijske družbe, Novi trg. K obilni udeležbi vabi odbor.

1 Nočno studio imajo lekarne: Dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6; mr. Hočvar, Celovška cesta 62, in mr. Garts, Moste.

Celje

o Apologetični odsek DMK ima v sredo ob 19.30 sestanek. Na dnevnem redu predavanja: Položaj žene pred krščanstvom.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Torek, 4. junija: 11.00 Soliska ura: Moj vzpon na najvišji vrh v Evropi, na Mont Bianco (dr. Oskar Reya) 12.00 Razni kraji, razne pesmi (plošče), vmes poje sevdalinske Boško Nedeljkovič (spremlja narodni kvintet) 12.45 Poročila, vreme 13.00 Čas, obvestila 13.15 Nadaljevanje prvega dela 14.00 Vreme, spored, borza 16.00 Kresniček, spevoigra, izvajala narodna šola iz Most pri Ljubljani 18.40 Čas, poročila, vreme, spored, obvestila 19.00 Slovenski biseri (radijski orkester) 19.30 Nacionalna ura 20.00 Prenos Händlovega oratorija »Juda Makabeje« z Dunaja 22.00 Ali poznate Julijsko Alpe! (dr. Reya v asperantu) 22.10 Čas, poročila, vreme, spored 22.30 Angleške plošče.

Drugi programi

Torek, 4. junija, Belgrad: 18.30 Orientalne pesmi 19.35 Dunaj 22.00 Plesna glasba — Zagreb: 19.35 Dunaj — Dunaj: 17.55 Klavirska glasba 19.35 Oratorij »Juda Makabeje«, Händel 22.30 Radijski orkester 22.30 Plošče — Budimpešta: 19.50 Slikne scene 21.30 Plošče 22.20 Petje 21.15 Ciganška glasba — Milan-Trst: 17.05 Orkestralna glasba 20.55 Koncert del skladatelja Cimarosa — Rim-Bar: 17.15 Labka glasba 20.55 Igra 22.30 Plesna glasba — Praga: 19.25 Vojaska godba 20.25 Vesele zborovske pesmi 20.50 Iz čeških krajev 21.30 Koncert na dveh klavirih 22.15 Plošče — Brno: 21.50 Iz čeških melodram — Bratislava: 20.50 Klavirska glasba 21.30 Italijanske pesmi in arje 21.35 Citraski trio — Pariz: 20.15 Koncert del Rob. Schumann (Lipsko) 21.00 Komorna glasba 22.45 Plošče — Nemčija: 20.15 Lipsko: Koncert Schumannovih del — Berlin: 19.00 Brahmsove pesmi 21.00 Vesel kabaret — Königsberg: 19.00 Moderna plesna klavirska glasba 21.00 Goid gori, igra — Hamburg: 19.15 Orkester 21.00 Minna v. Barnhelm, veseloga, Lessing — Bratislava: 21.00 Balade 21.00 Glasbene zanimivosti — Lipsko: 21.00 Momentni pesmetki iz modernega časa — Köln: 19.00 Nemški ljudski plesi 21.00 Na petih peštrih večerih — Frankfurt: 19.00 Stuttgart 21.30 Staronemške pesmi — Stuttgart: 19.00 Ura pestre ljudske glasbe 21.00 Berlin — Monako: 19.35 Plesi za klavir 21.00 Lira — Zürich: 19.30 Glasbovi narodov 21.10 Ura za Svarcarje — Strassburg: 18.45 Radijski orkester 20.30 Komorna opera »Jocondas«, Niccolò.

Sloves evropske mode na Kitajskem

Vojska za ženske kodre

Kakšne ženske si bodo poslej na Kitajskem kodrale lase?

Pred nekaj časa je kitajski generalissimus Cangkajšek zapovedal vsem kitajskim vladam, naj najstrožje prepovedo vsem Kitajkam nositi umetne kodre. Ta svoj dekret je utemeljil s tem, češ, da je tako ravnanje nesposobno. »Novo življenje« Kitajske hoče biti resno in čednostno in Kitajke imajo drugega dela dovolj, kakor da bi pripravljale čas pri frizerjih in čajankah. Poleg tega pa so trajni kodri, in druga podobna umetnija, zdravju škodljivi, vsled česar jih je treba prepovedati. Podprte po časopisju, so deželne vlade res nemudoma šle na delo in začele preganjati trajne kodre, vodno kodranje in druge take iznajdbe evropskega modnega zlodeja. Frizerjem so grozile hude kazni, če bi se pregrešili proti tem prepovedim. Frizerji so se seveda vpricho take sile morali hočeš nočeš udati. Toda vlada ni računala z ženskami, katere niso hotele uvideti, da bi bili škodrani lasje res nekaj nemoralnega. Ženske so začele godrnjati, zabavljati in protestirati. Slednjič je nastala cela vojska: eni so bili za kodre, drugi proti kodrom. Nazadnje so tisti, kateri so povzročili tako ostre vladne ukrepe, uvideli, da so sedli sredi najhujših kopriv.

Sedaj je nastopil ugleden vladni uradnik, ki se je predrznil na svoj način to vojsko končati. Previdno je izrazil svoje mnenje, da nova kitajska ustava jamči ženskam osebno svobodo in enakopravnost. Zato bi bilo takorekoč protustavno, ko bi vladni dekreti proti umetnemu kodranju postali zakon. Toda — je nadaljeval previdni kitajski aradnik — ker se poštene kitajske ženske zavedajo, da so trajni kodri res nesposobni, se bodo vse patriotične Kitajke poslej odrekale trajnim ko-

drom in bodo nosile gladko frizuro. Časopisje je temu modremu možu na ves glas ploskalo. Pisalo je: Ni treba nobene postave proti umetnim kodrom, ker bi taka postava ne bila moderna, ne demokratska. Toda vsaka Kitajka bo, da pokaže svoje domoljubje, v prihodnje nosila lase spletene tako, kakor so jih nosile od nekdaj njihove kitajske prednice, ter se bodo na vso moč izogibale inozemske mode. Kmalu je po vsem Kitajskem bilo razglašeno, da so umetni kodri nekitajska in neljudska iznajdba.

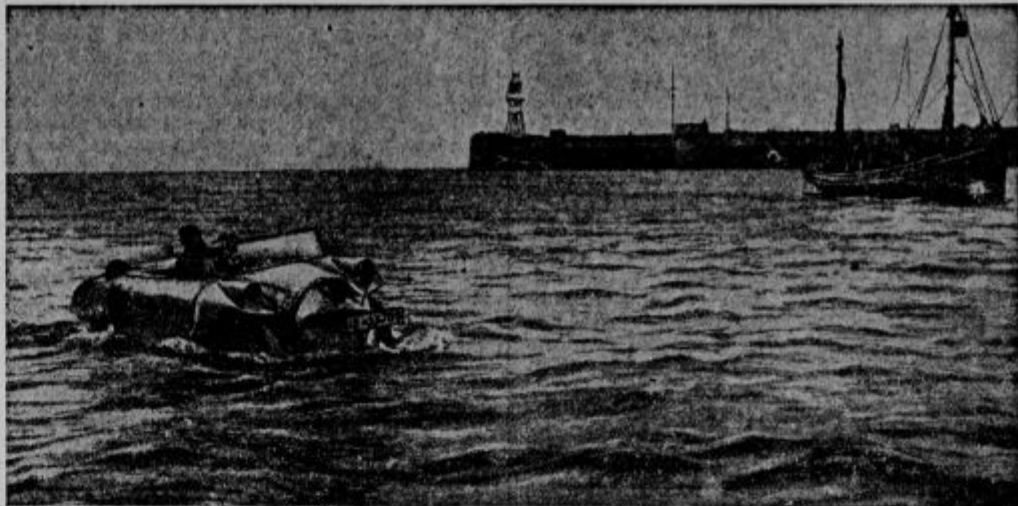
To je sicer nekoliko pomagalo, vendar ne dosti. Kitajke se še niso popolnoma udule. Zato so oblasti kitajske province Honan v začetku meseca majnika dobile navodilo, naj to vojsko za ženske kodre končajo na najbolj enostaven način. In tako se je tudi zgodilo. Izšel je razglas honanske deželne vlade, v katerem je takole rečeno:

Frizerji v provinci Honan naj blagovolijo vzeti na znanje, da smejo svojim naročnicam kodrati lase kakorkoli bodo želele in kolikokrat bodo hotele. Toda to dovoljenje velja le za tiste naročnice, katere se bodo s svojo knjižico lahko izkazale, da so od policije vpisane med prostitutke.

Torej, kitajske poulične dame si bodo v bodoče lahko dale olepšati svoje frizure, kakor bodo hotele, in oblast bo to njihovo prizadevanje celo podpirala, da se bo že na zunanosti ženske frizure na prvi pogled lahko videlo, katera Kitajka je prostitutka in katera je poštena. Na ta način je honanska deželna vlada to vojsko zelo duhovito in zvito dokončala.

Pa naj kdo še poreče, da Kitajci niso prvovrstni psihologi!

V avtomobilu čez morje

Iznajditelj Jakob Baulig je sestavil poseben avtomobil, ki se prav tako lahko giblje na suhem kakor v vodi. Avtomobil ima lopatasta kolesa, ki v vodi vozilo poganjajo. S tem avtomobilom se je spustil v Kanalski preliv ter ga v 8 urah prevozil. Iz Francije v Anglijo se torej sedaj v 8 urah prepelje v avtomobilu.

V letalu na operacijo

Iz Milana po zraku na Dunaj k nujni operaciji

Švicarski listi prinašajo tole poročilo:

Pri švicarski letalski prometni družbi v Curihu je 23. maja bilo naročeno posebno letalo, ki naj bi iz Milana na Dunaj nujno prepeljalo nekega bolnika k operaciji. Vremenska poročila pa so sporočala, da je vreme med Curihom in Milanom ter med Milanom in Dunajem zelo neugodno. Nad Alpami so viseli gosti oblaki in strašno je medlo. Nad prelazom Sv. Bernarda je deževalo, ravno tako nad Milanom, kjer so bili oblaki 300 m globoko.

Vendar je ob 9.45 letalski stotnik Ackermann Walter s brezžičnim telegrafistom Wegmannom odletel s švicarskega letališča v Dübeldorfu v dvomotornem brzem letalu tipa »Douglas«. Veliko, dobro zaprto luksuzno kabino so spremenili v bolniško sobo. Že čez četrt ure je letalo v višini 3000 metrov izginilo v gostih oblakih. Brezžične vesti iz Dübeldorfa so pilotoma sporočale, v katero smer naj letita. 5000 m visoko je letalo predrlo oblake in je začelo leteti nad njimi. Tu je kmalu dobilo brezžično zvezo z Milanom, kateri je letalcema sporočil, kako naj vozita, da bosta čimprej v Milanu. Bolj proti jugu se je oblaka plast znižala na 3000 m. Čez 1 uro in 5 minut sta letalca pristala v Milanu.

Vremenska poročila o progi Milan-Dunaj so naznanjala goste oblake, deževje in močan jugovzhodni veter. Nad Alpami je morje oblakov, onstran Alp, blizu Dunaja, pa je lepo vreme. Sorodniki bolnikovi in zdravniki so se posvetovali, kaj storiti. Bolnik je še prejšnji dan visel med življenjem in smrtjo. Zato je bilo sklenjeno, naj letalo odleti še istega popoldneva.

Deset minut pred tremi popoldne je letalo odletelo iz Milana med hudim nalivom, ki je bil tako silen, da se skoro ni nič videlo. Poleg bolnika in enega sorodnika sta se z letalom odpeljala še dva zdravnika in strežnik. Bolnik je imel 39 stopinj vročine. Čeljusti so se mu bile vnele in se mu začele gnjiti. Operacija je nujno potrebna. Izvršiti bi jo moral neki dunajski kirurg. Bolnik bi se bil mogel sicer peljati tudi z vlakom, toda bil je že tako slab, da bi 20 urne vožnje z vlakom ne bil prestal. Edina rešitev je torej letalo. Lombardska ravnina je vsa pod vodo. Čez 10 minut po odletu ni več videti zemlje. Letalec Ackermann se počasi dviga in zavija proti vzhodu, da bi se izognil višinam alpskega pogorja Adamello, Dolomitov in Visokih Tur. Čez pol ure je od brezžičnih postaj v Milanu in Benetkah dobil orientacijo, da leti 30 km vzhodno-južno-vzhodno od Brescie. Letalo leti nad južnim robom Gardskega jezera. Tu se obrne proti severovzhodu ter 4000 m visoko leti skozi sive oblake, skozi katere tu in tam posveti kak sončni žarek. Kljub veliki višini pa se bolnikovo stanje ni poslabšalo, le žila mu hitreje utripajo. Zato mu pa večkrat dajo čaj.

Se tričetr uro leta in letalo je že v brezžični zvezi s Celovcem. In še pol ure nato, pa zasliši brezžično postajo dunajskega letališča. Že lete pod modrim nebom nad snežno belim morjem oblakov, kateri pa se vedno bolj trgajo. Vidijo se južni obronki štajerskih Alp. Z naglico 300 km na uro drvi švicarsko letalo proti donavski ravnini. Čez dve uri in 20 minut po odletu iz Milana se Ackermann spusti na dunajskem letališču. V bolnikovi kabini so vsi navdušeni. Veselo in hvaležno sti-

skajo Ackermannovo roko. Bolnik sam korajžno stopi iz letala v pripravljeni bolniški voz ter se odpelje naravnost na operacijsko mijo.

Ob 5.35 popoldne se letalo dvigne proti domu in ob 8 zvečer, med hudo nevihto, pristane na domačem švicarskem letališču v Dübeldorfu. Švicarski letalec Ackermann in njegov telegrafist Wegmann sta napravila odličen polet, ki se je posrečil le s pomočjo dobre letalske tehnike ter brezžičnih postaj in pa izvrstnega stroja. Še pred letom dni bi kaj takega v takem vremenu ne bilo mogoče, da bi bil kdo dvakrat v enem dnevu brez nevarnosti preletel visoke Alpe.

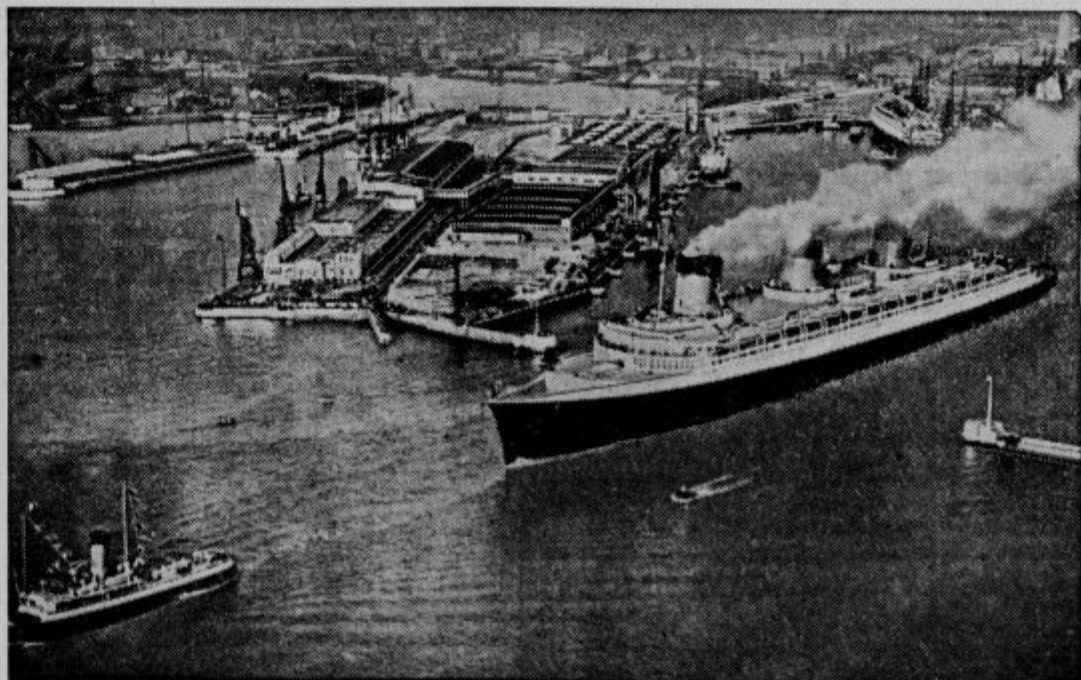

»Moj Bog, kako naglo mine čas!«
»Glej, tule neke sva pred 40 leti vrezala na jini začetni črki.«

Stavka pariških midinetk

Pretekle dni so Parižani doživeli nenavadno stavko. Cedne pariške midinetke (tako imenujejo Francozi šivilje in modiste) so zapustile svoje delavnice, da so s tem protestirale proti zmanjšanju mezd, ki so že itak majhne ter znašajo že sedaj le 80—110 frankov na teden. Kar 2000 midinetk je naenkrat stopilo v stavko. Parižani izpočetka te zadeve niso vzeli preveč zares, toda šivilje in modiste so s svojim odločnim nastopom kmalu dokazale, da jim gre zares. Vsak dan je 2000 midinetk v strnjениh vrstah korakalo po pariških ulicah in demonstriralo za svoje pravice. Pred delavnicami so postavile celo stavkovne straže, da je bila stavka popolnejša. S tem so seveda prišle v navzkriž s pariško policijo, ki je imela z njimi mnogo opraviti.

Ta stavka pariških midinetk je značilna za gospodarsko krizo, katera je seveda prizadela tudi pariško modno industrijo. Modni ateljeji so se hoteli svoje gospodarske stiske rešiti na ta način, da so svojim uslužbenkam nameravali utrgati njihove že itak skromne mezde. Midinetke pa so izjavile, da ne morejo prevzeti nobenih novih žrtv več, ker so že itak slabo plačane. Nenavadna odločnost, s katero so mlada dekleta šla na ulico za svoje pravice, je imela uspeh, da so delodajalci svojo namero opustili, nakar so midinetke zopet šle šiva' obleke in delat klobuke.

»Normandie«, največja ladja sveta, je odplula v Ameriko

Strašen potres v Beludžistanu

V Beludžistanu je potres razdejal cele dežele. Po novih poročilih je več ko 40.000 mrličev. Razdejana so mesta Quetta, Mentang, Čaman, Kelat itd. — Gornja slika nam kaže zemljevid potresnega ozemlja. — Spodnja slika pa nam kaže potresno razdejanje pri enem zadnjih potresov v Indiji

105 let star Irec - dedič

Najbrž najstarejši Irec je Matija Ferguson, ki prebiva v mali vasi na južnem Irskem. Pred kratkim je dopolnil 105 let svojega življenja. Te dni je od sodišča dobil obvestilo, da mu je v Ameriki umrla njegova hči, o kateri že dolgo ni nič slišal. Sodišče je možu sporočilo, da mu je umrla zapustila 10.000 funtov sterlingov (nad 2 milijona dinarjev). Stari Ferguson pa je vse svoje življenje pretočel v pomanjkanju, vsled česar ni vedel, kam bi s tolikim denarjem.

Vendar je sklenil, da si privoščijo veselje: Prvič v življenju je šel na železnico in se odpeljal v glavno mesto Irske — v Dublin. V Dublinu je sedel v avtomobil, se odpeljal na letališče in se v letalu dal voziti nad Dublinom. Vsa ta vozila je poskušal prvič v življenju, ker nikoli ni zapustil svoje rojstne vasi. Ker so vsi Irci naravnost strastno zaljubljeni v svojo svobodno irsko domovino, je morda tudi stari Ferguson porabil to priliko,

Kljukasti križ najden

V kraju Stade na Hanoveranskem v Nemčiji so odkrili pokopališče, v katerem so bile shranjene mrtvaške posode (urne). Med drugimi so izkopali visoko črno lončeno posodo iz drugega stoletja po Kr. r. Ta posoda ima pod robom vžgan velik kljukasti križ.

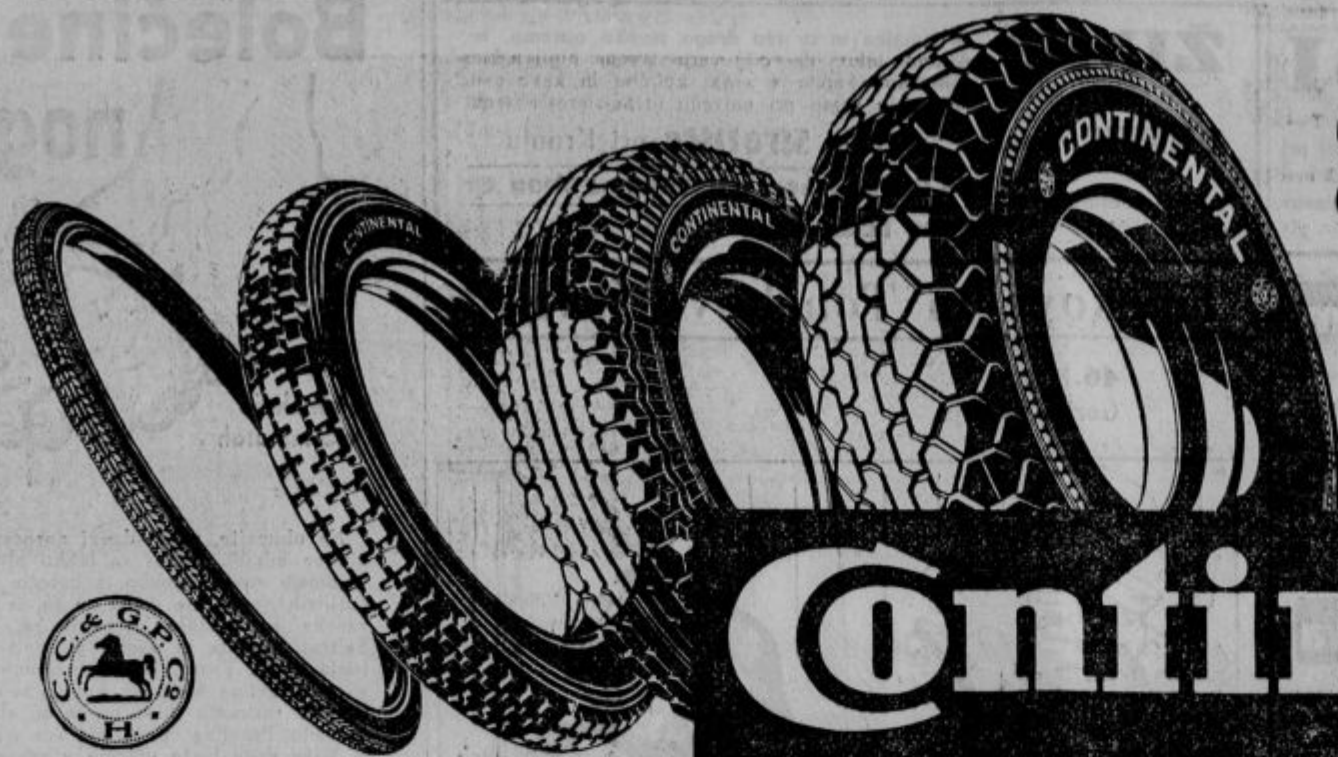
da si tudi z viška ogleda glavno mesto svobodne Irske.

Ko se je vrnil domov, pa je dejal, da ga to, kar je videl po svetu, ni zadovoljilo in da je najljepše vendarle doma v rojstni vasi. Ker pa doma ne ve, kaj bi počel z bogato dediščino po hčeri, jo bo razdelil svojim otrokom in vnukom, ki jih je seveda toliko ko peškov okrog njegovega doma. Irci so namreč pravno zelo pošteni ljudje in med njimi ni bele kuge.

Otroški rop v Ameriki

Roparji, ki so ugrabili malega milijonarjevega sina Jurčka Wayerhäuserja, so staršem pisali novo pismo, na katero se je ugrabljeni 9 letni deček tudi sam podpisal. Roparji so v tem novem pismu dali staršem zadnji rok za izplačilo 200.000 dolarjev odkupnine. Kakor se torej zdi, se nesrečnim staršem doslej še ni posrečilo, da bi bili dobili stik z roparji.

Kakor sedaj poročajo, so blizu mesta Tacoma, kjer je bil otroški rop izvršen, pred kratkim videli slovečega tolovaja in državnega sovražnika Karpisa. Ta je svojčas ugrabil tudi milijonarja Bremerja in dobil zanj lepo odkupnino, ne da bi se bilo policiji posrečilo prijati ga. Sedaj ga vsa policija išče, ker sodijo, da je on ugrabil tudi milijonarjevega otroka.

Pneumatika,
ki se Vam ne bo
nikdar izneverila!

Continental

Viktor Bohinec, Ljubljana, Tyrševa cesta 21 — Telefon št. 23-09.

Gospodarstvo

Sprehod po velesejmu

Kdor stalno zasleduje razvoj ljubljanskega velesejma, ta ne more letos dovolj pohvaliti dejstva, da se je tako predstavila široki javnosti naša domača proizvodnja. Se lanj je bilo število inozemskih razstavljavcev veliko, letos pa se je znatno zmanjšalo. Poleg starih renomiranih industrij, obrtov in trgovin pa smo videli tudi številne nove razstavjalce. Tekstilna industrija, ki svoječasno ni dovolj vpoštevala velikih prodajnih možnosti ljubljanskega velesejma, se je začela v vedno večji meri zanimati za ljubljanski velesejem in danes so na njem zastopane skoraj vse velike naše tekstilne tovarne, ki so pokazale lep napredek. Kvaliteta naše domače produkcije stalno narašča in skoraj ni več polja, kjer se ne bi mogla uspešno boriti z inozemsko konkurenco. Naša tekstilna industrija se je vrgla z vso vmo na domači trg in prinaša nanj vsako leto lepe novosti, za kar ji služi v odlični meri naš velesejem. Podobno opažamo napredek v razstavi domačega usnja, kjer se je število razstavljavcev povečalo. Kot prejšnja leta je tudi letos dobro zastopana tudi naša papirna in kartonažna industrija. Med knjigovesti-mi izdelki vzbujajo pozornost knjigovestnica jugoslovanske tiskarne, posebno pa novopeljeni njeni usnjeni izdelki, torbice itd. Razstavljeni vzorci pričajo o dobrem okusu izdelovalcev.

Ze splošen pregled velesejma nas je poučil, kako zelo so naši razstavjalci napredovali od lani. Prinesli so nove vzorce, ki so še lepši od lanih, izboljšali kakovost in postali konkurenčni v cenah. Vedno večjo pozornost posvečajo okusnemu aranžmaju razstavnih prostorov, med katerimi so nekateri naravnost vzorno dekorirani in sploh prirejeni. Vidi se, da so se naši ljudje nekaj naučili in da ho- dajo tudi ven v veliki svet, da se kaj naučijo. To je hval vredno, kajti le s kakovostnim delom bo mo- goče uspešno konkurirati z inozemskimi konkurenti. Naj se naši podjetniki ne strašijo truda in žrtve, ker jih bodo gotovo dobili povrnjene nazaj v kakršni- koli obliki.

Ljubljanski velesejem je postal važno irgovsko središče in brez njega si propagande za naše blago

v drugih predelih naše države ne moremo misliti. Številno prihajajo nanj obiskovalci iz drugih pokra- jin naše države, ker vedo, da tako popolnega pre- gleda domače produkcije in nakupnih možnosti ne dobe nikjer v naši državi. Seveda pa vrši tudi v Sloveniji naš velesejem važno delo, zblizujejo pro- ducenta in trgovca s kupcem, ki se tako najlažje znajde v domači proizvodnji.

Precej zanimivosti ne samo za strokovnjake, pač pa tudi za vse obiskovalce velesejma je ga- silska razstava. Poleg brizgaln in drugega gasil- nega orodja vidimo tudi najmodernejšo priprave za reševanje, bodisi v miru za ponesrečence v rud- nikih in industrijskih podjetjih in zastrupljence s plini, bodisi naprav, ki bi se jih morali poslu- ževati. To so razne maske, dihalni aparati, zaščitne obleke in priprave za umetno dihanje (Pullmotor). Poseben oddelek gasilske razstave je namenjen za- štiti proti napadom iz zraka.

Gojitev lanu

Lan je najstarejša naša tekstilna surovina, ki pa je v zadnjih desetletjih prišla nekoliko ob veljavo radi premočne konkurence raznih drugih prekmor- skih surovin, pa tudi radi velike cene kulture lanu v drugih državah. Zadnje čase pa opažamo zopet zanimanje za to surovino in moze se poskusiti po- večati zopet kulturo lanu. Veliko si na tem polju prizadeva banska uprava, z njo pa tudi Tovarna motova in vrvarna v Grosupljam, ki rabi veliko te surovine. Baš Dolenjska ima najboljše pogoje za gojitev lanu v večjem obsegu, kot je to bilo doslej. Tovarna izdaja celo časopis »Lan in konoplja«, da pouči kmetovalce o načinu gojenja lanu, ker je ta kultura že deloma pozabljena. Tovarna prireja tudi predavanja o gojitvi lanu in odkupuje od kmetoval- cev lanišče ter deli spomladni tudi jaro laneno seme. Tovarna sama je na ljubljanskem velesejmu razsta- vila tudi več vzorcev lanu in nazorno pokazala ves proces pridelovanja. Splošno pozornost vzbujala lan v cvetju, saj cvete lan samo eno dopoldne.

francoskega zlata šlo zadnje čase v Ameriko, kjer se je zbralo ogromno zlata, kar ovira mednarodno stabilizacijo valuta.

Naša trg. mornarica

Naši sosede na drugi strani Jadranskega morja, kaj neradi gledajo na dosedanj lep raz- voj naše trgovske mornarice. Kriza je njih trgovsko mornarico veliko bolj prizadela kot našo. Toda tudi naša trgovska mornarica beleži v zadnjih dveh letih nazadovanje svoje tona- že, poleg tega pa še leži mnogo parnikov ne- zaposlenih. To so predvsem one ladje, ki so se udeleževale v svetovni trgovini, pa se je radi zmanjšanja obsega svetovne trgovine tudi obseg njih tovorov zmanjšal, tako da morajo počivati. O razvoju naše trgovske mornarice nam pričajo šteje podatki iz pomorske statisti- ke splitske trgovinsko-industrijske zbornice od leta 1929 dalje. Za 1928 statistika ne navaja po- sebej brutoregistrske tonaže za posamezne skupine ladij, tako da ni mogoče primerjati za naslednja leta. V pregledu nismo upoštevali jadralnic, ladij s pomožnimi motorji niti motor- nih ladij, ker je njih tonaža kolikor toliko stalna, pa tudi ne znatna. Brutotonaža vseh jadralnic je znašala konec leta 1934 30.755, leta 1929 pa 27.179.

Parniki	Število	brutotona
1929	164	292.878
1930	170	316.684
1931	182	335.582
1932	188	360.529
1933	179	347.201
1934	160	318.509

Iz tega pregleda je razvidno, da je bilo stanje naše trgovske mornarice, kamor je se- veda šteti tudi potniške parnike, najvišje na koncu leta 1932, že leta 1933 pa je izkazan pa- dec, ki je bil še večji leta 1934, ko se je število enot zmanjšalo za 19, tonaža pa za skoro 30.000 ton, kar je zelo veliko.

Najbolj se je zmanjšalo število ladij, oz. tonaža v takozvani dolgi t. j. prekomorski plovi- bi. Še leta 1932 smo imeli tu 76 parnikov s 305.192 br. tonami, toda že leta 1933 se je njih število zmanjšalo na 68, lani pa celo na 62, to- naža pa od 288.204 na 270.694 ton. V veliki obalni plovi bi smo imeli 1932 19 parnikov s 33.608 br. tonami, leta 1933 19 s 37.245 tonami, lani pa 19 s 26.086 tonami. V mali obalni plovi bi pa smo imeli 1932 93 parnikov s 21.729 br. reg. tonami, leta 1933 89 z isto tonažo kot 1932, leta 1934 pa je bilo v mali obalni plovi isto število parnikov z isto tonažo kot 1933.

Prepoved uvoza oljnatih plodov in oljnatih semen je objavljena v Službenih novinah dne 1. junija in je tega dne stopila v veljavo.

Likvidacija. Van Berkelov patentni mašine za rezanje in tehtnice d. d. v Zagrebu sklicuje za 1. julij občni zbor, na katerem bodo delni- čarji razpravljali o predlogu za likvidacijo družbe. — Bilanca za 30. junij 1934 izkazuje za poslovno leto 1933—1934 izgubo v znesku 0.106 milijonov Din, prenos od 30. junija 1933 pa je znašal 0.353 milj. Din, tako da znaša izguba skoro 0.5 milj. Din pri glavnici 1.0 milj. Din.

Borza

Dne 3. junija 1935.

Švicarski frank je izredno čvrst

Odklonitev krizne iniciative, kot se je ime- noval predlog socialistov za uvajanje izrednih ukrepov v korist švicarskega gospodarstva in ki je med drugim računal tudi z devalvacijo švicar- skega franka, je izredno ubrztala švicarski frank. Danes javljeni tečaj iz Curiha so izredno narasli v primeri s sobotnimi, kar dokazuje, kako zelo se je dvignilo zaupanje v švicarski frank. Edino dinar je ostal neizpremenjen na 7.02, kar je imelo za posledico tudi na naših borzah, da je ostal tečaj švicarskega franka neizpremenjen, padle pa so vse druge devize razen Berlina, ki je tudi ostal ne- izpremenjen. V Curihu je danes notiral Pariz 20.30, doim je v soboto notiral 20.38. To bi po- menilo padec, da niso vse druge devize padle v Curihu v še večji meri. Pariteta francoskega franka s švicarskim frankom znaša 20.305 in je torej francoski frank na paritetu. Tudi položaj fran- coskega franka se presoja ugodneje, ker se ra- čuna na sprejetje pooblastilnih zakonov, ki naj bi vladi omogočili vzdrževanje tečaja franka na dose- danji višini.

Ljubljana. Amsterdam 2959.31—2973.91, Berlin 1756.08—1769.95, Bruselj 741.79—746.85, London 214.06—216.12, Curih 1421.01—1428.08, New York 434.78—4381.05, Pariz 289.45—290.89, Praha 183.42 do 184.52, Trst 360.64—363.73.

Promet na zagrebški borzi 518.635 Din. Curih. Belgrad 7.02, Pariz 20.30, London 15.10, New York 307.378, Bruselj 52.20, Milan 25.40, Madrid 42.10, Amsterdam 208, Berlin 124.40, Dunaj 58, Stockholm 77.80, Oslo 75.80, Kopenhagen 67.40, Praha 12.915, Varšava 58.25, Atene 2.90, Carigrad 2.48, Bukarešta 3.05, Hel- singfors 6.67, Buenos-Aires 0.81.

Vrednostni papirji

Tendence je bila za državne papirje neenotna. Čvrsta sta bila 7% invest. posojilo in stabiliza- cijsko posojilo, vojna škoda je ostala neizpreme- njena, slabšo tendenco pa izkazujejo dolarski pa- pirji ter begl. in agrarne obveznice. Promet je bil na zagrebški borzi samo v dolarskih papirjih.

Ljubljana. 7% inv. pos. 79—81, agrarni 46—48, vojna škoda promptna 368—370, begl. obv. 64—65, 8% Bler. pos. 77—78, 7% Blerovo pos. 67—67.50, 7% pos. Drž. hip. banke 73—75, 7% stab. pos. 80—82.

Zagreb. državni papirji: 7% investicijsko posojilo 83 bl., agrarni 45 den., vojna škoda promptna 368—369, 6, 7, 8. 368 den., begl. ob- veznice 65.12—65.8% Blerovo posojilo 77—77.50 (78.25), 7% Blerovo posojilo 66.75—67.50 (67.67, 67.50), 7% posojilo Drž. hip. banke 72.75 den., 7% stab. pos. 82—85. — Delnice: Priv. agrarna banka 224—228, Osješka sladkorna to- varna 135—143, Trbovlje 125 denar.

Belgrad. Državni papirji: 7% investic. pos. 81—82 (81.50), vojna škoda promptna 367.50—368 (368), begl. obveznice 65.25—65.75, 8% Blerovo posojilo 78.50 bl. 7% Blerovo posojilo 66—66.50, 7% posojilo Drž. hip. banke 72.50 den. — Delnice: Priv. agrarna banka 226—226.50 (226.50).

Žitni trg

Tendence na žitnem trgu je čvrsta tako za pšenico kot za koruzo. V pšenici je ponudba izredno slaba, ker se producenti vzdržujejo prodaje računajoč na boljše cene. V tem jih potrjujejo vesti o škodi, ki so najrazličnejše za posamezne žitne rodne kraje. V enih krajih so mrzovi uničili zelo velik del žetve, v drugih pa zopet manjši odstotek. Poleg tega se zadnje čase govori zelo določeno, da se morajo dati kmetu višje cene za pšenico. Imenuje se zanjo cena okoli 150 Din za 100 kg. Pri tem je seveda profitirala tudi koruza, ker se morajo tudi njene cene zvišati, da bodo v pravem razmerju z že omenjeno ceno 150 Din za pšenico. Polo- žaj je v splošnem čvrst in so se tudi danes cene na ljubljanski borzi zvišale.

Ljubljana (franko nakladarna postaja, plačilo proti duplikatu). Pšenica bč. 78 kg 2% 140—145, ban. 139—142, koruza bč. popolnoma suha s kval. garancijo 73—75, ban. 72—74, oves slav. 107—109, moka nišla bč. 235—245, ban. 230—240, št. 2 bč. 210—230, št. 5 190—200, otrobi debeli bč. 100—105. Budimpešta. Tendence čvrsta. Promet srednji. Pšenica: junij 16.00—16.26, zaklj. 16.26—16.28. Rž: junij 11.10—11.75, zaklj. 11.74—11.76. Koruza: junij 10.90—11.01, zaklj. 10.98—10.99.

Novi Sad. Vse neizprem. Tendence neiz- prem. Promet srednji.

Sport

Podpirajmo olimpijski lond!

Sportniki in telovadci, vsakdo naj si nabavi »Olimpijski znak«. To je znak sloge in znak skup- ne dolžnosti. Vsi za vse! Samo oni so iskreni in pravi prijatelji jugoslovanskega sporta, ki pod- pirajo najvažnejše sportno delo: priprave za olim- pijado. Podpira pa se z najskromnejšim darom »olimpijskemu fondus«. Kupujte »olimpijski znak« po 5 Din, to je znak, da ste pripomogli uspehu Jugoslavije na olimpijskih igrah leta 1936.

V poslednjih 40 letih so sport, tekme ter na- čela telesne vzgoje osvojila svet. Če pripada za to komu kaka zasluga, tedaj pripada ta ravno olim- pijskim igram, modernim olimpijadam, poživlje- nim pred 41 leti, ki so izvršile in še vedno vrše glavno propagandno vlogo na tem področju mo- dernega udeleževanja, nedavno tako skromnega in danes tako velikega, splošnega ter na tako vi- soki stopnji stoječega gibanja. Samo primerjajte brigo za telesno vzgojo, zdravje in za aktivne vrednost mladine pred 40 leti in danes. Primer- jajte število telovadnih in sportnih učiteljev, igrišč, prireditelj, tekem tedaj in danes. Primer- jajte število tekmovalcev in njihovo kvaliteto na prvi in na današnji olimpijadi, pa boste dobili pravo sliko napredka.

Pri nas v Jugoslaviji je olimpizem v sedanjih organizirani obliki še zelo mlad. In že na tem področju se opaža uspeh osvobođenja in zedinjenja, ker smo po velikem uspehu naših zmagovalcev, osnovec in graditelj Jugoslavije zmogli, da se podamo zenačeni z drugimi narodi v kolo olim- pijskih tekmovalcev. Zelo skromno, z 2 tekmoval- cema, smo bili zastopani na predvojni olimpijadi leta 1912 v Stockholmu, na prvi povojni olimpijadi leta 1920 v Antverpnu smo imeli že 11 olimpijskih tekmovalcev, v Parizu 1924 kar 57, v Amsterdamu 1. 1928 je bilo jugoslovanskih tekmovalcev 58; na zadnji olimpijadi za obalami Tihega oceana nismo uradno sodelovali zaradi prevelikih stroškov za potovanje. Toda te številke ne morejo dovolj po- kazati upliva, ki so ga imele olimpijske igre za razvoj našega sporta, za napredek naših tekmo- valcev in s tem v zvezi za način dela. Prva etapa razvoja jugoslovanskega sporta je završena; sport se je razširil, osvojil je tisoče pristavek in aktiv- nih tekmovalcev (in ti edini stejejo v sportu!), zrušil je odpor onih nepoučenih pa tudi onih vlo- nih protivnikov, preprekel je sredno neizogibno dolo prvih poizkusov, v katerih je bilo navduše- nje in so bile želje daleko močnejše kakor spozna- nje ter vrednost sporta in sedaj imamo veliko in močno organizacijo, katero ponosno varujemo in vodimo po potih napredka in koristi.

I. medn. tenis-turnir Ilirije

Ljubljana, 3. junija. Danes se je s finalno partijo v singlu gospodov zaključil prvi mednarodni tenis turnir, ki ga je pri- redila v Ljubljani SK Ilirija. Turnir je v vsakem oziru odlično uspel. Podrobna poročila o rezultatih smo prinesli včeraj, danes se omejimo samo na kra- tek pregled.

Na turnirju so sodelovali odlični igralci zagreb- skih klubov ATK in ZKD, med katerimi bi bilo omeniti zlasti zmagovalca, državnega reprezentanta Schäfferja, dalje mladega Mitiča, Kukuljeviča, Ha- genauerja in Todoroviča. Iz Maribora sta se udele- žila turnirja Leyrer in Hitzl, iz Trsta pa je prišel re- nomirani Benfield, ki je nepričakovano izgubil proti našem odličnemu švicu od Ilirije. Odlično igro so pokazali zlasti gostje iz Zagreba, od katerih sta se Schäffer in Mitič plasirala v singlu v finale. Izred- no zanimiva partija se je vršila namesto v nedeljo danes ob 15. Mladi Mitič je proti pričakovanju nu- di svojemu nasprotniku neverjetno trd odpor, tako, da se je državnemu reprezentantu Schäfferju šele v petem setu (6:4, 3:6, 6:4, 2:6, 7:5) posrečilo doseči zmago. Mitič se je odlikoval predvsem s svojo iz- vrstno tehniko, s pomočjo katere si je pridobil mar- sikak krasen poen. Schäffer, ki je v začetku igre nasprotnika očividno podcenjeval, je moral proti koncu uporabiti vse svoje znanje in vso svojo ruti- no, da je pri stanju gamov 3:5 za nasprotnika do- segel dva zaporedna gama in z njima zmago. Igra je nudila izreden sportni užitek, tako, da je bilo ob- činstvo, med katerim smo opazili elito ljubljanske družbe, po pravici navdušeno. Zdi se, da je ta lepi sport dosegel pri nas ono zanimanje, ki ga zasluži. Vse zasluge za to pripadajo agilni teniški sekciji SK Ilirije, ki nam bo, kakor upamo, tudi v bodoče pripravljala sportne užitke.

★

Službene objave Ljubljanske hazena podzvez. — Redna seja upravnega odbora bo drevi ob 20 v poselni sobi kavarni Evropa.

SK Ilirija. Hazenska sekcija. Redni hazenski in lahkonotniški trening bo danes ob 18 in ne, kakor je bilo prvotno določeno, v sredo. V četrtak ob 19 bomo igrali v drugi poselni tekmi proti SK Jadrani na igrišču Jadrana v Kolesiji. Postava družine bo objav- ljena v garderohi.

Kajak klub Ljubljana bo imel v četrtak, 6. junija ob 20 urah sestanek pri »Šestletu«. Razpravljali bomo o regati na Savi.

ASK Gorenje, Jesenice, obvešča vse, ki se zani- majo za sport, da so treninzi nogometne sekcije v po- nedeljek samo za B-motivo, v sredo, v četrtak ob 19 bomo igrali v drugi poselni tekmi proti SK Jadrani na igrišču Jadrana v Kolesiji. Postava družine bo objav- ljena v garderohi.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; iznemanje oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonjska 3 mm visoka pletilna vrstica po Din 250. Za pisemne odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Birmanska darila

po nizkih cenah pri
J. Vilhar, urar
Ljubljana, Sv. Petra c. 36
pri Zmajskem mostu

Službe iščejo

Čevljarški pomočnik
mlad, izurjen vseh čevljar-
skih del, prosi name-
ščenje kjerkoli. Naslov v
upr. »Slov.« pod št. 6406.

Prodajalka

vešča v manufakturi in
mešani stroki, volina po-
magati pri gospodinjstvu,
z dobrimi priporočili, želi
nameščenje. Cenj. ponud-
be upravi »Slov.« pod
»Vestna« št. 6405. (a)

Vajenci

Trikotažna tvrška

v mestu išče učenka, 10
do 16 let staro. Prednost
imajo pri delu vztrajne,
dobre računarske. — Isto-
tam se sprejme učenec,
ki ima veselje do priučit-
ve dela na pletilnih in
trikotažnih strojih. Zgla-
siti se je med 7. in 9. uro
zvečer v Prisojni ul. 1-III.
pri g. Slaparju. (v)

Denar

Posojila

na vložne knjižice da-
je Slovenska banka. Ljub-
ljana. Krekov trg 10

Posredujem

denar na
hranilne knjižice
vseh denarnih zavodov.
Rudolf Zore, Ljubljana,
Gledališka ulica 12. Tele-
fon 38-10. Pisemni odgo-
vor 3 Din. (d)

Hranilno knjižico

za 6000 Din in 4000 Din
ugodno prodam. — Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 6426. (d)

Hranilne knjižice

Kmečke hran. in ljudske
prodam ali zamenjam. —
Naslov v upravi »Slov.«
pod št. 6438. (d)

Naročajte SLOVENCA

najcenejši
slovenski dnevnik

Dolores Wieser

PEVČEK

Ljubezenska zgodba mlade duše

»Sam seveda ne zna brati?«

»Pač.«

»Potem naj bere!«

Dečaku postane vroče. Toda ne upa si ugovarjati
temu mrzlemu, zapovedovalnemu glasu. Razpečati ovoj
in razgane pismo. Ko zjeclja nagovor, vpraša gospod:

»Kdo piše?«

»Pater Bernardin, frančiškan iz St. Vida.«

»Priatelj — odkdaj pa tako spodbudno dopisova-
nje?« vpraša mlajši.

»Dalje!«

Ivan bere. Dobro poznana pisava njegovega vodnika
mu vrne varno mirnost. Svobodni in vendar ponižni
način pisanja ga navdušuje. Pismo opisuje, v kaki stiski
živi vdova, v kaki nevarnosti je sin, kako zapuščen so
otroci, kratko in preprosto. In prosi ter hkrati poziva,
naj milostljivi gospod izkaže pravico in usmiljenje tem
in vsem, ki so mu podložni, in govori tako pobožno in
preprosto, tako presunljivo o tistem edinem, ki nam je
potrebno. Takih govorov milostljivi gospod ne sliši po-
gostokrat.

Ko pogleda Ivan kvišku, je čelo gospodovo mrko in
tudi tovarišu se je zarisala mučna poteza v obraz.

»Nečuvno,« zamrmra mlajši med zobe. Grof se
okrene k njemu.

»Kaj razume takle menišči? Naj bi se sam prelevil
v grofa Eggerja — stavim, v treh tednih bi živel vse-
leje kakor jaz! Povej mu, da so moji rudniki moji rud-
niki, moji delavci in moj denar moj denar. Kaj in

Vnajem

ODDAJO:

Trgovina

v industrijskem kraju, ob
prometni cesti, se odda v
najem. Cenjene ponudbe
pod »Lepa prilika« 6178
podružnici »Slovenca« Je-
senice. (n)

Posestva

Droben oglas v »Slovenca«
posestvo ti hitro prodaja;
če že ne s gotovim denarjem
oči kupca ti s knjižico da.

Hiša

v centru Ljubljane, pri-
pravna za duhovnika —
naprodaj. Naslov v upr.
»Slov.« pod št. 6409. (p)

Prodamo

Ce avto svoj stari prodajam
al' motorja bi znebil se rad
hr' kupcev ti mnogo prižene
Slovenec najmanjši inšeral

Več birmanskih oblek
prodam. Stritarjeva 7-III.

Otroški vozički

znižane cene
od 1. do 10. junija

S Rebol & Drug

Ljubljana, Gosposvetska
cesta 13 in Velesejem
paviljon H, zunaj.

Izredno dobra

in cenena oblačila, moš-
ko perilo itd. — kupite
najbolje pri Preskerju
Sv. Petra cesta 14.

Volna, svila, bombaž
stalno v bogati izbiri v
vseh vrstah — za strojno
pletanje in ročna dela po
znižanih cenah pri tvrdki
Karl Prelog, Ljubljana —
Židovska ul. in Stari trg.

Službo dobe

Frizersko pomočnico
tudi začetnico, sprejme
takoj salon »Polanec«.
Kopitarjeva ulica 1. (b)

Tkalke (-ce)

in 1 marjalko, sprejem
v delo. Ljubljana, Tyrše-
va cesta 69. (b)

Stanovanja

ODDAJO:

2 enosobni stanovanji
se oddata. Rožna dolina
Cesta VI. št. 4. (c)

Enosobno stanovanje

s predsobo oddam snažni
stranki. Naslov v upravi
»Slov.« pod št. 6440. (c)

Kupimo

Rabljen generator

za pogon tovarnega av-
tomobila z ogljem, kupim.
Ponudbe s ceno na: avto-
garažo »Express«, Vegova
št. 8. (k)

Vsakovrstno

zlato kupuje

po najvišjih cenah
CERNE, ruvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Otroško posteljico

belo, dobro ohranjeno —
kupim. Ponudbe upr. »Sl.«
pod »Čista« št. 6407. (k)

Glasba

Muzika

prodaja prvovrstne inoz.
klavirje. — Popravila in
vgrajuje strokovnjaško in
najceneje. — Izposoja in
prodaja tudi preigrane
instrumente.

LJUBLJANA

Miklošičeva cesta št. 4
preje Knaflijeva ulica št. 4

Pozor!

Harmoniji, novi, specijal-
no izdelani, od 2200 Din,
pianini, črni, orehovi, pi-
sani, garancija 5 let - na-
prodaj. Oglejte na Gospo-
svetski cesti 12, dvorišče.

ŽIMO

za žimnice in za vso drugo mehko opremo, iz-
delano tako, da odgovarja vsem higijenskim
zahtevam, kupite v vsaki količini in kakovosti.
najceneje samo pri največji in najstarejši tvrdki

J. KNIFIC, tovarna za žimo, Strazišče pri Kranju

Telefon Interurban
št. 2

Na ljubljanskem velesejmu paviljon „F“
Cene reklamne!

Tinčkove in Tončkove prigode

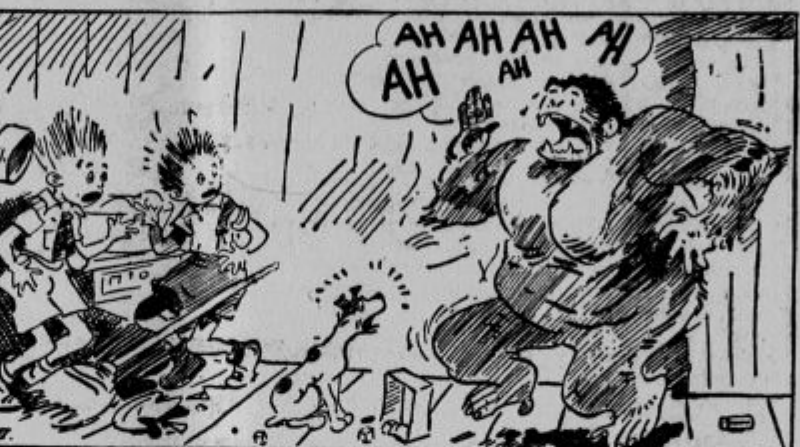
46.

Gorila podivja.

Tako je nova nevarnost šla srečno mimo naših dveh junakov.
Tinček je vzel v roko metlo in začel pometati kolibo, Tonček z bri-
sačo čistiti kuhinjsko posodo.

Gorila in Muki sta sedela pred vrati. Nesreča je hotela, da je
gorila otipala posodico s poprom in jo seveda kar koj začela duhati,
če je kaj dobrega v njej...

Tinčku in Tončku so se nenadoma naježili lasje. Metla in bri-
sača sta jima padli po tleh in tudi Muki je presenečeno in prestra-
šeno zazijal. — Gorila je začela divje skakati po zadnjih nogah in
kihat, tako strašno kihat, kakor da bruha vulkan.

Opozarjamo na

MALI OGLASNIK

v našem dnevniku. — Poslužujte se ga ob vsaki priliki!

Za birmance

molitvenike, rožne vence, trakove, mirtine venčke, ročne torbice,
denarice in najraznovrstnejša darila

dobite najceneje pri

H. Ničman - Ljubljana - Kopitarjeva 2

Bolečine v nogah

Prenehajo
v 3 minutah

Ne obupajte, zakaj dnevi neznošnih bole-
čin so minili. Danes se lahko hitro rešite
najhujših vnetij, oteklin in bolečin v preob-
čutljivih nogah, ne glede na to, iz katerega
vzroka so nastale. Nabavite si zavojček
Saltrat Rodella in vsujte ga polno pest v
toplo vodo. Takoj, ko boste pomohli noge
v to zdravilno kisikovo kopel, bodo vnetja
izginila, razvneto tkivo pa se bo oblažilo in
osvežilo. Pravilna cirkulacija krvi bo urejena
in vaše noge bodo oživele v novem življe-
nju. Ta enostavni recept prinaša dnevno ti-
sočnim ljudem, ki so že mislili, da ni re-
šitve za njihove muke, v kratkem roku od
3 minut popolno olajšanje. Kurja očesa in
trda koža se omeščajo ter se lahko popol-
noma odstranijo. Saltrat Rodell nikdar ne
odreče. Nabavite si Saltrat Rodell pri svo-
jem lekarnarju še danes in poslužite se ga
tako zvečer.

KRAPINSKE TOPLICE

Izvanredni uspehi pri zdravljenju revme, pro-
tina, išiasa, ženskih boleznih itd. — Radio-
aktivne terme in blato 43 C. sezona od srede
aprila do srede oktobra. — Nizke cene,
znatni popusti za časa pred- in posezoni, pav-
šalne kure. — Železniška postaja Zabok Krap.
Toplice, odhod autobusna zveza brezplačen
železniški povratek. — Zahtevajte prospekte.

KUBANY-JEV MATE ČAJ

hrani ter krepi živce in mislice. Pospe-
šuje prebavo, dela apetit, regulira delo-
vanje srca in ledvic. Kdor ga redno pije,
se mu ni bati ne ginita ne revme. Dobi
se v vseh lekarnah in originalno zavojito po 15—
ali pri zastopniku: Lekarna Mr. Milivoj Lenšek, Ljub-
ljana, Resljeva c. 1, ako pošljete v naprej Din 15.—.
Sportniki, turisti, lovci, nogometaši: pijte ga redno!

Tudi naši podružnici

Ljubljana, Miklošičeva cesta 5 (paviljon)

lahko plačate naročnino za »Slovenca«, »Domo-
ljuba« in »Bogoljuba«, naročate inserate in dobite
razne informacije. — Poslovne ure od pol 8 zju-
traj do pol 1 popoldne in od 2 do 6 popoldne.

NAŠA ZLATA JOŽICA

SE JE POSLOVILA OD SESTRICE
IN ODSLA
MED NEBEŠKE KRILATCE

LJUBLJANA, DNE 2. JUNIJA 1935

ŽALUJOČI STARŠI
JOSIP IN MIMI ČRNIVEC

S. M. Felicite Kalinšek je izšla v
novem osmem natisu 15. maja.
Kljub zelo pomnoženemu obsegu, novim večbarvnim tabelam, najizbranejši
opremi ostane stara cena 160 Din za vezan izvod. Jugoslovanska knjižarna.

Slovenska kuharica

»Ljubosumen?« mu ponagaja mlajši.
»Budalost, saj je dosti prevelik.«
Grof je videti vzbujen. Ivanu tolče srce mahoma
tako burno.
»Kaj je bil tvoj oče?«
»Cigan.«
»Aa — zatorej.«
Ivan ni povedal po pravici — sam ne ve zakaj.
Skoraj ošabno zavijti grof jezni bič.
»Karol, če te veseli, pa pojahajva do nje?«
Mlajšemu se zablisnejo oči.
»Dajval!«
Grof zažvižga na srebrno piščalko, pripeto ob pasu,
in trije slugi pridirjajo nazaj.
»Proti Hüttenbergu!« zaukaže milostljivi gospod.
Ivan se zgane.
»In zastran vdove?« poprosi žalostno.
»Ah saj res!«
Gospod si odpne možnišček iz mehkega usnja in ga
vrže fantiču v nastavljeno roko. Po zlatu zavneni.
»Na, to naj ji da! Toda pove naj pobožnemu go-
spodu patru v St. Vidu: ne zastran njegove spodbudne
besede in pridige, temveč zastran najlepših temnih oči!
Vive la vie!«
Ivan bi se moral zdaj najponižneje zahvaliti. Toda
samo glavo skloni tako globoko, da gospod ne more vi-
diti, kako je pobledele.
Konji krenejo s ceste na ožjo pot, ki pušča visoki
Stari trg na levo. Mali sprevod izgine v grmovju. Ivan
stoji in gleda, kako zdaj pa zdaj pobjiskava med golimi
vejami.
»Spoštovana dama,
moja Venera —!«
Bo pač mladi milostljivi gospod, ki tako poje.